

מגילת התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

כ"ה סיון תשס"ח

קורח

שנה י"ב גליון תקס"ה

תוכן העניינים

- לקח טוב.....עמוד ג'
- דבש תמרים.....עמוד ה'
- בשפתי צדיקים.....עמוד ז'
- פרפראות לחכמה.....עמוד ט'
- ודרשת וחקרת.....עמוד י"א
- חוקים להורותם.....עמוד י"ג
- הילולא דצדיקיא.....עמוד ט"ו
- חורבן בית שני.....עמוד י"ט
- משולחן מלכים.....עמוד כ"א

ויקה קורח בן יצהר בן קהת בן לוי

רעב כבד פקד את הארי מלך החיות, בין עצי היער הסתובב לו סר וזעף מוכן הוא למרוץ ולדרום את כל אשר ימצא כדי להשקיט רעבונו, שלשה ימים שיהר לטרף ולא עלה בידו, ומפני הרעב החל נודף מפיו ריח רע.

האריה חשש שמופו יהיה שיגווע ברעב, מה עשה, החל שואג לעבר חיות היער, לשמע השאגות רץ לעברו סוס, אמר לו הארי: המה חוטמך אל פי ואמור נא מה אתה מריח, הרכיז הסוס את ראשו והמה חוטמו לפי האריה, ואמר: ריח רע נודף מפידך, כעס האריה: מורד במלכות הינגך, טרף את הסוס ושיסעו לגזרים ואכלו.

חלפו שלשה ימים נוספים ושוב חש הארי ברעב גדול, שוב שאג לעבר החיות, רץ לעברו זאב, שאל אותו האריה: מה הוא מריח בפיו, זכר הזאב את דברי הסוס ואת אשר קרהו, לכן התחכם ואמר: מאומה איני מריח, כעס עליו האריה: שקרן שכמותך, כיצד כזבת לי, בן מות אתה, ומיד טרף את הזאב ואכלו.

עברו עוד שלשה ימים אחרים ושוב חש האריה ברעב גדול, וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה, יוצא הוא אל עבר היער, והאריה שואג ומי לא יירא מה יעלה בגורלו.

והחיות אצים רצים מבוהלים ודהופים וכי מה עוד יכולים הם להשיב להארי כשבכל פעם הוא מוצא אמתלא אחרת כדי להשקיט את רעבונו, קרב לעברו שועל, שאלו האריה: מה אתה מריח, בקול צרוד ובגרון נחר פתח השועל את פיו בחכמה: אדוני המלך, תקפה אותי צינה ואין חוטמי מריח מאומה...

הנמשל מובן, כשפורצת מחלוקת ישנם אנשים הנכנסים לסבך המחלוקת והם ניכווים בגחלתה, אוי לי אם אומר להאי גיסא, אוי לי לאידך גיסא, ולכן צריכים אנו להיות כמותו שועל חכם ולהשתדל שלא להיות מעורב באש מחלוקת הפורצת ה"ו בין בני אדם.

וה"ש רש"י בפרשתן עה"פ ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי, ולא הזכיר בן יעקב כי ביקש יעקב ואמר "בקהלם אל תחד כבודי" שכאשר יקהיל קורח את כל העדה על משה ועל אהרן, שם אל יתיחד עמהם שמי, ולכאורה הרי בין כך ובין כך הוא נכדו של יעקב, אם כן מה יתן ומה יוסיף שלא יזכירו את שמו, אך לפי האמור היה זה כעין צוואה שציוה יעקב לבני ישראל שכשיבוא ה"ו עת מחלוקת מוטל עלינו לא להריח את הריח ואת האש של המחלוקת.

קול יסודי התורה

21721 - 03.6171120

מס'	שיעור השבוע הבעל"ט
89	יום ראשון גיטין דף פ"ט:
90	יום שני גיטין דף צ:
90	יום שלישי גיטין דף צ:
	יום רביעי סיום המסכתא
	יום חמישי סעודת הסיום
	ער"ש ושכ"ק - חזרה

זמן הדלה"ו	7:29	ס"ז קר"ש א	8:14
זמן מוצש"ק	9:03	ס"ז קר"ש ב	9:09
אבות פ"ג - מברכים תמוז - ר"ח יהיה ביום ה'ו			
המולד: יום ה' בשעה 12:46 עם 10 חלקים			

בית המדרש הגדול "יוזאל משה" החסידי סאטמאר

ע"ש ב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעעב"א - בנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

ק"ל ליינה וישועה באהלי צדיקים

הננו בזה להודיע לכל אנשי שלומינו קהל עדתינו הע"י
כי לרגל השמחה בחצרות קדשינו
שמחת הבר מצוה בבית הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

תתקיים אי"ה בליל שב"ק הבעל"ט

"שבת אחים"

בראשות אורחינו הגדול

הגה"צ אב"ד סאטמאר ב"פ שליט"א

בשעה 11.30 בבית מדרשינו בשיכון

בשבת אחים גם יחד נתאסף ליתן שבח ושירה לקל אשר שבת ברא

ויה"ר שמשמחת בית צדיקים יושפע לנו רב ברכות ושובע שמחות וכט"ס

בברכת שבתא טבא

הגבאים

תנו שבח ושירה לקל אשר שבת ברא

לכה טוב

**ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים,
ע"ד מוסר וחסידות נאמרים**

אחרון לכל יקל שום אדם את ראשו לקנטר
חי' על הצדיק שבדורו. (ילקוט מנחם)

☆

ועבד הלוי הוא את עבודת אהל מועד,
פי' הפסוק ועבד הלוי ר"ל שעיקר עבודת
הלוי הוא הצדיק הדבוק בו ית', הוא רומז
לעולמות העליונים היינו לתקן נשמתו
שתהיה זכה וברורה כמו קודם רדתה לעולם
את עבודת אהל מועד היינו שזוהו העבודה
בעולם הזה הנקרא מועד. (דעת משה)

☆

ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה,
דבשהצדיק משיפיע לישראל בני חיי ומוזני,
לא יהיה כוונתו שגם הוא ינחל נחלה בתוך
בני ישראל, וזהו ובתוך בני ישראל לא
ינחלו נחלה, רק יהיה כוונתו לטובת ישראל
לבד. (אמרי יוסף)

☆

ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגורן,
תרומתכם היינו האדם המורם מכם להיות
מנהיג, יהא נחשב בעיניכם אף שאין לו
מעלה יתירה, עכ"ז הוא כדגן מן הגורן
דמתחילה היו שוין ובתוכם ממנו תרומה לה'
הוא קדוש והשאר חולין, כן צריכין לנהוג בו
כבוד כי השי"ת בחר לו להיות מנהיג והוא
קדוש במעלה על ידי זה. (באר מנחם)

☆

ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגורן,
היינו באם תרומו את הלחם שהוא עניינו
ארציות להשם יתברך אזי יחשב כל
מעשיהם קודש כתרומה. (אילנא דחיי)

☆

ונחשב לכם תרומתכם, דהנה העניו
צריך לגבוה לבו בדרכי ה' וזהו ונחשב לכם
תרומתכם שההתנשאות שלכם יהיה חשוב
אצלכם ותתנשאו עצמיכם לפעמים בשביל
כבוד הבורא כ"ה. (אור לשמים)

☆

**ואמרת אליהם בהרימכם את הלבו
ממנו וכו',** פי' הפסוק ואמרת אליהם,
תדעו נאמנה בהרימכם כשתרומו עצמיכם
בעבודתו, אזי את הלבו פי' עיקר חלק
המצויה הוא ממנו יתברך שעזר לכם,
ואפ"ה ונחשב ללויים הם הגוף והאברים
שרק נלויים בעשיית המצוה כאילו הם
ששאוהו. (אור פני משה)

קול יעקב, לתפילה כי אמרו פן תבלענו
הארץ וצריך לבקש רחמים.

(מהר"ש מבבלזא)

☆

וקח מאתם מטה, הענין הוא דיכניעו
עצמם לצדיק הדור, וזהו הפי' מטה מלשון
הטיה, איש אשר אבחר בו מטה יפרח, שאז
יראו שענוות הצדק יאיר ויזרח ביותר, וזה
כשענוים יכניעו לצדיק הדור, ומוזה הניח
משה רבינו מטה אהרן בתוך ממונתם.

(דברי יחזקאל)

☆

מטה מטה לבית אב מואת כל נשיאיהם,
מטה לבית אב פי' מי שהוא מטה את עצמו
יותר למטה, מאת כל נשיאיהם פי' יותר
מכל הגדולים בחכמה ומדות טובות, והאיש
אשר אבחר בו מטהו יפרח היינו שאבחר
זה שמתמקט עצמו. (מאור ושמש)

☆

והנה פרח מטה אהרן, דעבודת הכהן
היה להמתיק בגבורות ולהשפיע שיהא
הכל טוב וחסד, גימ' הר"ת מן ריפא חולי
עי' ישראל, ויצ"ץ צי"ץ מלשון ציצית
והבטה עינא פקחא, ויגמול שקדים מלשון
שוקד רעה, גמלו הכריתו ובטלו זה שיהא
רק טוב גם צי"ץ גימ' קין שיהא ע"י החסדים
במהרה כימינו אמן. (זרע קודש)

☆

כל הקרב הקרב אל מושכן ה', פי' כל
הקרב אל ה' שאין לו עוד תאות היצר, יומת
כי כבר נגמר פעולתו בעוה"ז. ורצון הבורא
כ"ה הוא להיות לאדם מלחמת היצר כדי
שיהיה לו עוד חיות בעוה"ז. (תפארת שלמה)

☆

עבודת מתנה אתן את כהונתכם,
שאתן לכם בתורת מתנה עבודת התפילה
שתהא שגורה בפניכם, ועי"ז והזר יקרב
יומת, שהס"מ שהוא זר לא יוכל להתקרב
לא לחולה ולא לתפילה כי היא התפילה
שגורה ומקובלת אמן. (יגל מהנה אפרים)

☆

**ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי,** סמיכת מתנות כהונה
למחלקותו של קרה, דלא די שהקב"ה שומר
את הצדיקים משנאויהם רק אדרבא מוסיף
עי"ז מתנות מן השמים, למען ידעו דור

ויקה קרה, שלקח חסידותו לעבוד את
השי"ת, ובוה נתפתה לעבוד על פי ה',
ולחלוק על משה לעבוד את ה' אפי' בדבר
אלא צוהו, והוא לפני חסידות, אבל בזה
ויקומו לפני משה וכו' ויקהלו על משה וכו',
והקב"ה לא ירצה בהסידת כזה.

(אגרא דבלה)

☆

ויקה קרה, לקח מקה רע לעצמו, פי' דרצה
הוא לעשות בעצמו תענוג להשי"ת ולהיות
כהן גדול, ואם היה עובד רק לעשות תענוג
להבורא כ"ה, בוודאי לא היה חולק שיהיה
הוא כהן גדול. (קדושת לוי)

☆

ויקה קרה, במד' אלא משיכת דברים,
היינו שתקחו עצמכם עם הדברים שאתם
מדברים, שלא תדבר בלי לב, שלא יהא
נאוף בלי נשמה. (ישמח ישראל)

☆

כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה',
וכו' בדרך רמז כיכל העדה כולם קדושים,
דבני אדם אומרים שהאדם עושה וכו'
בעזרו וזהו ובתוכם ה', וזהו מעות, ולזה
אומר הכתוב ומדוע תתנשאו על קהל ה'
שבאמת ה' הוא עליהם והוא עושה הכל.

(עטרת צבי)

☆

ומדוע תתנשאו על קהל ה', בשם הר"ר
בונם אמרו על משה ומדוע תתנשאו אע"פ
שהתורה מעידה עליו שהוא עניו מכל
האדם, אלא מכאן נלמד שהנאוה מסמא
עיני האדם, שאינו מסוגל לראות שום דבר
לאשורו. (חידושי הר"ם)

☆

**המעט מכם כי הבדיל וכו' לכן אתה
וכל עדתך הנועדים על ה',** פי' הפסוק
המעט מכם כי הבדל דבזה שבחר ה' בכם
היה צריך להביאכם לענוה, ובקשתם גם
כהונה שהוא רדיפה אחר הכבוד, לכן אתה
וכל עדתך הנועדים על ה', דבזה גופא
נועדים על ה', כי דרכו של אקלינו לא
כאלה, רק הבורא מן הכבוד לזה ישיג
הכבוד. (נועם מגדים)

☆

**וכל ישראל אשר סביבותיהם נמו
לקולם,** פי' נמו לקולם שמידי נמו אל הקול

CENTRAL INSTITUTIONS
OF SATMAR

KIRYAS JOEL - BNEI BRAK

מרכז המוסדות דרבינו יואל

מסאטמאר

קירית יואל - בני ברק

נתייסד ע"י מרן רביה"ק בעל דברי יואל ז"ע - בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברוך הבא בשם ה'

בהדרת כבוד ויקר, נקדם בהוד והדר, את פני מעלת כבוד רב האי גאון וגדול, מעוז ומגדל, מפורסם בכל קצוי תבל, במעשי חסדו וצדקתו למען הפרט והכלל, מקים עולה של תורה, עומד לנס קהילתו המעטירה, נודע לעוז ולתפארה, גן ההדסים, ערוגת הבושם, שלשלת היוחסים, פאר מקדושים, על ישראל הדרתו, כבוד שמו תפארתו,

כ"ק הגאון הצדיק אבדק"ק סאטמאר ב"פ שליט"א

לרגל הופעתו כבוד בתוכינו להשתתף

בשמחת הבר מצוה

בבית בנו מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

יהא בואו לברכה ולהצלחה להרמת קרן התורה, ולחיזוק אנשי שלומינו וקהל עדתינו, אכ"ר.

המקבלים פניו ביקרא דאורייתא

הנהלת המוסדות

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

ויקה קרח. ובמדרש מה ראה קרח לחלוק על משה פרי פרה אדומה ראה. ובהמשך ויקמו לפני משה וגוי אנשי שם ויילקוט שהיו יודעים שם המפורש, וייל לפי מה שמבואר שמישה ידע שם המפורש כדברי הילקוט ושמי הי לא נודעתי להם לא פירשתי להם שם מפורש ולך גילתי אותו שאתה הולך לגאול את ישראל כדי שתצליח אמר הקב"ה בעוה"ו ליחידים גיליתי שמי אבל לעוה"ב לכל ישראל אני מודיע שמי עוה"ש. ונמצא דלצורך הגאולה מוכרח לידע שם המפורש, והנה ידוע שימת קרח היה לקרב הגאולה מה שיהיה לעת"ל ולזה היה לו צורך בשם המפורש, ע"כ לקח איתו אנשי שם שיודעים שם המפורש ועי"ז יוכל לקרב את הגאולה, אמנם כתב האר"י דרך מהורים שנמחרו באפר פרה מותרים להשתמש בה וא"כ לא יועיל כלום כמה שידעו השם מאחר שאסור להשתמש בה, אבל אחר שראה פרי פרה אדומה שיש פהרה לטמאים ע"י אפרה אז נשא לבו לחלוק על משה בסיוע אנשי שם שידעו את שם המפורש. (דברי יוא"ל)

☆

בקר וידוע הי את אשר לו. ויבואר ע"פ דברי הבעש"ט על דברי הגמרא שוחט משום מאי חייב משום צובע, והכוונה כי שוחט רומז על מלאך

המוות שהוא היצר הרע ואמרו חז"ל דלעת"ל ישחוט אותו הקב"ה ועי"ז הקשה משום מאי חייב והלא הוא עושה רצון קונו ובשביל כך נברא לחסות בני אדם לדבר עבירה, ומשני משום צובע היינו שהוא צובע את העברה למצוה ובשביל זה לא נברא וע"כ חייב ע"כ, והעצה להבחין בין מצוה לעבירה כתב באגרא דכלה שיבחין לעצמו אם גם בשאר מצוות שהם בודאי מצוה תשוקתו לקיומם גדול כ"כ כגון ציצית ותפילין אוי הוא טוב, אך אם אינו משתוקק כ"כ לשאר מצוות, א"כ הרי הוא מפיתוי היצר, וכ"כ מהחלוקת קרח היה נראה בפניהם למצוה רבה שהתאוו לעבודת הכהונה בקרבנות, ולזה אמר להם משה בוק"ר וידוע הי את אשר לו, כי הרבה מן המצוות אינן נהוגות בלילה אלא כיום כמו ציצית ותפילין שופר ולולב, ובכן נמתין עד הבוקר ונראה אם גם שאר מצוות התורה הנהוגות כיום אתם ניגשים בתשוקה ובתלהבות כזו, ומשם נדע לעבוד את הי.

☆

ויקה קרח. ובמדרש פליאה מה ראה קרח לחלוק על משה ברייתא דרבי ישמעאל ראה. ויובן בהקדם דברי הגמ' בגד שאבד בו כלאים עושה ממנו תכריכים למת, אר"י זאת אומרת מצוות בטילות לעת"ל, וכן

אמר ר' יוחנן דאפילו לקוברו מותר, וכתבו התוספות דפליגי בזה רבי יוחנן ושמואל, דר"י ס"ל דמצוות בטילות לעת"ל ושמואל סבר דמצוות אין בטילות לעת"ל, וכתב בכסף נבחר דפליגי בפירושו הכתוב ונתתם ממנו תרומת הי לאהרן הכהן, ופריך עלה בגמ' וכי אהרן לעולם קיים אלא מלמד שלעתיד יהיה אהרן ויתנו לו תרומה, דבי ר' ישמעאל תנא לאהרן כאהרן מה אהרן חבר אף כל כהן חבר, ובוה פליגי שמואל ור"י דשמואל סבר כמ"ד דלעתיד יהיה אהרן ויתנו לו תרומה וא"כ מוכח דאין מצוות בטילות לעת"ל, אבל ר"י סבר כתנא דבי ר' ישמעאל שדריש מה אהרן חבר אף כל כהן חבר ובאמת מצוות בטילות לעת"ל ע"כ, והנה כל מגמתו של קרח הרי היה לשמש בכהונה אך כתב האר"י שלעת"ל יכהן קרח בכהונה גדולה וא"כ לכאורה לא היה לו לחלוק, אלא דסבר דמצוות בטילות לעת"ל וא"כ לא תניע לו לעולם הכהונה, וזהו ביאור המדי מה ראה קרח לחלוק על משה ברייתא דרי ישמעאל ראה דדריש לאהרן כאהרן מה אהרן חבר אף כל חבר הרי דמצוות בטילות לעת"ל ולא יוכל לשמש אז בכהונה לכן חלק על הכהונה כדי שיוכל לשמש בכהונה תיכף ומיד.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

תיקון הנפש

גודע מ"ש האר"ז"ל "וכל מעשיך בספר זכתבים" שהעבירות שאדם עושה זכתבים בספר תורה הי, וע"י כתיבת ספר תורה חדש כדינא מתקנים הכל, ולכן ישתדל כל איש לטייע לכתביבה. (ויצבר יוסף אות ב).

פנה עוד היום לגבאי הוועד והצטרף למצוה רבה ונשגבה זו – 050.41.28309

בעזרה ש"ת

אודה להשי"ת שהחיינו והגיענו לזמן הזה
להכניס את בני היקר הבחור המופלג

כמר זאב נ"י

לעול התורה והמצוות בשעטו"מ

והנני בזה להזמין את מע"כ קרוביי ידידי ואנ"ש
לבא לקחת חבל ולשמוח אתנו בשמחה של מצוה

סעודת הבר מצוה

שתקיים אי"ה מוצש"ק לסדר "ואת אשר יבחר בו יקריב אליו" (קרח)

אור לכ"ו סיון תשס"ח לפ"ק הבעל"ט

בשעה 10.00 בערב

בבית מדרשינו הגדול ויואל משה

רח' קדושת יו"ט 7 שיכון קרית יואל ב"ב

ואי"ה ביום שמחתכם ישמח לבי גם אני

וכה לחי יזכה מע"כ נ"י לשמחות רבות בנים ובני בנים

עוסקים בתורה ובמצוות מתוך נחת והרחבה

ידידכם דושה"ט המחכה לקראת בואכם לשלו'

חיים צבי מייזליש

ראש ישיבת מהרי"ט דסאטמאר

בני ברק יצ"ו

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

ומדוע תתנשאו על קהל ה'

שואלים זאת מלמעלה, וקורח הוא רק שליח, וא"כ אם יאמר לו תיכף יבוא אח"כ איש אחר ויאמר לו שוב כך, לפיכך נפל על פניו תחילה, להתבונן אם באמת יש בו איזה התנשאות, ולאחר שהתבונן וראה שאין בו שום התנשאות, וכמו שהעיד עליו השי"ת "והאיש משה עניו מאד", אז הבין שאין זה שליח מלמעלה כי אם קורח פלגא, ואז השיב לו משה "בוקר ויודע ה' וכי", כך - סיים הבעל התניא - ה' בנידון דידן.

והנה פרח מטה אהרן

פעם אחת סיפר הרה"ק ר' יצחק מנעשכין זי"ע מעשה שהי' בעיר אפטא שהיה שם רב אחד צדיק גדול, והי' אז בימיו איש אחד סוחר למדן וחכם, ודרכו היתה לסחור באחוזות הפריצים, וע"י שהי' לו עסקים עם גוים הלך ונתדרדר מיום ליום עד שלבסוף המיר את דתו רח"ל ולקח לו "פריצה" גויה לאשה, הדבר היה כמובן רע בעיני אנשי העיר אך לא יכלו לעשות מאומה, במשך הזמן נשמע קול כמה פעמים שהוא רוצה לחזור לדתו, ועל ידי כך גרם לעלילות רבות על הרבה אנשים שכן מצד חוקי הממשלה אסור היה לפתוח או לעזור למומר לחזור לדתו. פעם אחת ישב לו הרב של העיר אפטא בלילה ולמד, פתאום נשמעו נקישות בדלת, הרב פתח הדלת והנה אותו המומר לפניו ומתחנן ואומר: רבי רצוני לחזור בתשובה, והרב שידע שהרבה עלילות נגרמו לבני העיר על ידו, גרשו מביתו, אמנם המומר לא פסק מלבוא לפני הרב במשך כמה לילות רצופים, עד אשר פעם אחת נתקצף עליו הרב, והרים את מטהו ואמר לו: צא מזה ואם

המשמש החסיד של הרה"ק ר' יצחק מוורקא זצוק"ל סיפר: שבחיותו פעם עם הרב בוורשה להשתדל לטובת הכלל כדרכו בקודש וחזרו פעם לפנות ערב מן העיר אל המלון שלהם ורצו לפתוח את חדרו של הרבי וימצא כתוב על הדלת באותיות גדולות דברי זלזול וחיורופים על הצדיק מוורקא וכל הדלת מלמעלה ועד למטה היתה רשומה בדברי עתק אלה והמשמש עמד נבהל ומשתומם למראה עיניו אמר לו הרב מוורקא אל יפול רוחך כי קבלה ממורי שכל בעלי המחלוקת מוציאים דיבה על איש באותו מידה דוקא שהוא נוהר בה ביותר והביא על זה ראייה שמצינו שקורח ועדתו בתלונתם על משה רבינו אמרו ומדוע תתנשאו על קהל ה' הרי שהעלילו עליו דוקא במדת הגאווה בו בזמן שהתורה"ק מעידה עליו והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה.

וישמע משה ויפול על פניו

אחד מן המתנגדים בא פעם להרה"ק הבעל התניא זי"ע והוכיח אותו על שמתנהג באדמורו"ת בהתרוממות והתנשאות, כפף הרה"ק את ראשו על זרועותיו על השולחן, כמו שעושים ב"נפילת אפיים", ושהה כך איזה זמן, אח"כ הגביה את ראשו, והשיב להאיש: כתיב (במדבר א' ט"ז) "ראשי אלפי ישראל הם" שאלופי וגדולי ישראל נקראים "ראשים", והנה הראש והגוף אע"פ שהם מחוברים יחד, בכל זאת הם מחולקים בלבושיהם,

שעל הגוף שמים בגד בפני עצמו, ועל הראש בגד בפני עצמו, ולמה לא יתפרו בגד אחד לראש ולגוף כאחד, אלא שהראש צריך להיות מובדל מהגוף, וכן ראשי הדור צריכים להיות מובדלים מהעם. כשהלך האיש השואל אמר לו בנו הק' לאביו הבעל התניא: בשביל להשיב תשובה זו הרי לא הית צריך להניח ראשך על זרועותיך והיית יכול להשיב לו תיכף, השיב לו אביו הק': הנה מצינו כשאמר קורח "כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'" כתוב "וישמע משה ויפול על פניו" ואח"כ השיב להם "בוקר ויודע ה' את אשר לו וכי", ולכאורה היה יכול משה להשיב זאת תיכף ולמה נפל תחילה על פניו, אך משה רבינו ע"ה חשש כששאלו לו "מדוע תתנשאו" שמא

לא אכך במטה שבידי, ובתוך כך נעץ הרב את המטה בארץ ונפלט מפיו דיבור זה: "כשם שהמטה הזה לא יצמיח פרי, כך אתה לא תחזור בתשובה". הלך המומר משם בפחי נפש והרב חזר ללימודו, לאחר שעה נפנה הרב מלימודו, ולתמהונו הגדול ראה דבר נפלא - המטה הוציא פרח וגמול פרי - הבין הרב עד היכן הדברים מגיעים, והמשיך בכוח מחשבתו הק' שאותו האיש יבוא אליו שוב, ואמנם האיש בא, והרב סיפר לו המאורע ולימד אותו דרכי התשובה, נאנח האיש וסיפר להרב שכבר יש לו בנים מהאדונית, אמר לו הרב: אתה עשה את שלך, וה' יעשה את שלו, והנה פתאום מתו הבנים שלו, והוא הציל סכום כסף מסוים מנכסיו וברח לו, ונעשה בעל תשובה גדול.

די ווערטער לייבטען שוין!
מיט פייער פון שמחה, און זעען שוין
מיט גאלדענע אותיות
די לעבטיגע ווערטער
הדרג עלך
מסכת גיטיץ
דאנערשטיג פרשת חוקת
בעת סיום המסכתא

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

שמחו צדיקים בה' וחודו לזכר קדשו

מעומק ליבנו פנימה, קול מברכים נרימה, ונשגר זאת הברכה, באהבה והערכה, קדם פני כבוד מורינו, ומורה דרכינו, המסור אלינו בכל לב ונפש, לכל אחד מאתנו מטיב בדעת תורתו וחכמתו, בהדרכה ישרה ובמיטב תבונתו, אוהב את הבריות ומקרבן לאביהם שבשמים, בהרצת תורה ויראת שמים, למענינו לא ישבות יומם ולילתא טוב עין הוא יבורך, מקבל את כ"א במאור פנים ובשבת, מפיח בנו רוח חיים בדרשותיו הנלהבים ואמרותיו היקרים, מחזק את לבבינו ללכת בדרכי ישרים, איש האשכולות, פה מפיק מרגליות, רועה נאמן לעדתו, צמוד לליבנו, ומאיר נתיבתינו

מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל הכנס בנו הב' היקר יניק וחכים פרצע"ח כמר זאב ני"ו
לעול התורה והמצוות

והברכה אחת היא לכבוד אביו הגדול פאר מקדושים, רועה נאמן לעדתו, על ישראל הדרתו,

כ"ק הגה"צ אב"ד דקהל יטב לב ב"פ שליט"א

ושלוחה ברכותינו ברכת הדיוט, יה"ר שבית צדיקים יעמוד, בהדר והוד, ויזכה לראות ולרוות רב תענוג ונחת מכל יוצאי חלציו, עדי נזכה לביאת מלכא משיחא, ומלכינו בראשינו בעגלא ובזמן קריב, אמן.

המברכים באהבה ובהערצה

מרדכי שווארץ	אליעזר פאלאטשעק	יקותיאל יצחק בראך
הלל פרידמאן	שלמה זלמן דאסקאל	אלימלך דאוידאוויטש
בשם מתפללי ביהמ"ד ברח' רמב"ם	בשם מתפללי ביהמ"ד בזכרון מאיר	בשם מתפללי ביהמ"ד הגדול בשיכון

פרפראות לחכמה

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרח משוקדים

א"כ אתה מולול בתושבע"פ דהנה רש"י מביא מדברי המדרש שלעג קורח על מצוות ציצית ומוזוה ע"י ק"ץ שלו נגד קבלת מרע"ה מפי הגבורה, וכוונתו הי' שמשא בודה מלבן, כי נחשב אצלו רק מה ששמעו ישראל מפי הקב"ה בעצמו ולמשה לא האמין, ולכן אמר כי כל העדה כולם קדושים כולם שמעו אנוכי ולא יהיה לך מפי הגבורה דאם יש רק תורה שבכתב ולא תושבע"פ א"כ מדוע תתנשאו על קהל ה' שהרי אינך יותר ממני כלום.

☆

וישמע משה ויפול על פניו. בגמ' אי' (סנהדרין ק"י) מלמד שחשדוהו באשת איש, וי"ל דאיתא במדרש דלכך זכו ישראל בכיות היס בשביל שהיו גדורים בעריות, עוד איתא חכם לב יקח מצוות זה משה שכולם עסקו בבזיה ומרע"ה עסק בעצמות יוסף, והנה קורח שטען כי כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה' א"כ יקשה עליהם מדוע לא עסקו הם בעצמות יוסף כמו מרע"ה, אלא שהיו להם טענה עליו דלכך לא עסק משה רבינו בבזיה, משום דכל בית היס הי' רק בשביל שהיו גדורים בעריות, ואת מרע"ה חשדו בא"א ולכן לא היה לו למרע"ה חלק בבזיה ולכך הוצרך דווקא להתעסק בעצמות יוסף.

☆

ויקח קורח וכו' במדרש מה ראה קורח לחלוק על משה פרשת פרה אדומה ראה. וי"ל דהנה מודעת זאת דקברי צדיקים אינם מטמאים דמאחר שהשלימו את עצמם וברוב צדקתם הפכו את החומר לצורה לכן טומאה לא שייכו לגביהו והנה אפר הפרה הוא כדי לטהר את הטמאים מטומאת מת וזוהו יובן דברי המדרש מה ראה קורח לחלוק על משה לאמור כי כל העדה כולם קדושים פ"י במה ראה שמשא לא סובר כן שכל העדה כולם קדושים ע"ז קאמר המדרש פרשת פרה אדומה ראה שבאה לטהר מטומאת מת ואי ס"ל למשה שכולם קדושים וצדיקים א"כ ל"ל לאפר הפרה הלא קברי צדיקים אינם מטמאים וזוהו שמשא רבינו ציווה לישראל פרשת פרה אדומה מזה הבין שמשא לא ס"ל כוותיה שכולם קדושים ולכך חלק עליו.

(באר מנחם)

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי וכו'. פירש"י לקח את עצמו וכו' וי"ל דהנה רש"י כתב וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה, עינו הטעתו ראה שלשלת גדולה יוצאה ממנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, והענין הוא, עפי"מ שאמרו חז"ל (יומא כ"ב) מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול מפני שלא היה בו שום דופי דאמר רבי יוחנן משום רשב"י אין מעמידים פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו שאם תזוז דעתו עליו אומרים לו חזור לאחוריק, ורוד היה בו שמץ דופי דאתי מרות המואביה משא"כ בשאול עיי"ש. והנה במשה ואהרן ג"כ היה שמץ דופי כי עמרם נשא דודתו שעתידיה תורה לאסור ולפיקך היו יכולים להתמנות פרנסים על הציבור, אבל על קרח יקשה, קרח שפקח היה חכם היה עשיר ויחסן היה מה ראה לשטות זה שירצה להיות פרנס על הציבור הלא אין בו שום דופי ואי אפשר להיות פרנס אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו, לכן אמר עינו הטעתו שראה שלשלת גדולה יוצאה הימנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן שגם בו לא היה שמץ דופי ואעפ"כ היה פרנס ושופט על ישראל ימים רבים א"כ מוכח דמעמידים פרנס אע"פ שאין בו שמץ דופי, אמנם באמת טעה קורח בזה טעות גדול ושכח את עצמו, דהא גבי שמואל יהיה הוא הקופה של שרצים שהיו תלויה לו מאחוריו שאם תזוז דעתו עליו יאמרו לו אביו זקינך קרח נטבע בארץ, והיינו דאמרו חז"ל ויקח קורח, לקח את עצמו, שלא ראה את עצמו.

(ראשי בשמים)

☆

כי כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה'. פירש"י אם לקחת אתה מלכות לא היה לך לברר לאחיד כהונה, וי"ל עפי"מ דאי' במדרש (שהש"ר רבה א' י"א) עה"פ מה נאוו לחייך בתורים, בתורים – בשתי תורות תורה שבכתב ותורה שבע"פ וכו', דבר אחר בתורים – בשני תוארים בשני אחים זה משה ואהרן שתוארין טובה זה על זה, זה שמח בגדלותו של זה וזה שמח בגדלותו של זה, ולפי"ז יבואר שקורח טען ממנ"פ אי ס"ל כהפי' הראשון בתורים ב' תורות, א"כ אין הפי' בשני תוארים וא"כ אם לקחת אתה מלכות לא היה לך לברר לאחיד כהונה, ואי ס"ל כהפירוש השני בשתי תורות א"כ לא ס"ל הפי' בשתי תורות

ישיבת התורה
ועשה ושמע אמרו באחד!
 מסכת מסכת החמישיית
קבע ב"ק רבינו מייסד חבורתנו שלימ"א
את לימוד מסכת החמישיית
בבית
 מסכת מסכת החמישיית
 מסכת מסכת החמישיית
 מסכת מסכת החמישיית

כך שלים מסכתא
עבידנא יומא טבא לרבנן

סדר חגיגת המעמד

9:00

תפילת ערבית
בהיכל בית מדרשינו

9:20

נטילת ידים
לסעודה של מצוה

9:30

מנחת זכרון
לכל המשתתפים

9:40

אמירת ההדרן
ברוב עם

9:50

נואם הכבוד
בענין לימוד תורה דרבים

10:10

דברי הרוזים
לכבוד המועמד הגדול

10:30

דברי ברכה
נאות הגה"צ ראש ישיבתינו
שליט"א

11:00

ברכת המזון

בעהש"ת

בשיר ושבה לנותן התורה ובהתרגשות ובהתרוממות עלאה
מתכבדים אנו בזה להזמין את כל אנשי שלומינו עדת קהילתנו הע"י

לבוא להשתתף ולקחת חבל
במעמד המרומם והמפואר לכבודה של תורה

חגיגת סיום מסכת גיטיין

ומעמד היוזק התורה

לרגל אשר זכו מאות אנשי שלומינו לסיים המסכתא ולברך על המוגמר במסגרת חבורתנו

שתיערך אי"ה בקול רינה והמוון חוגג וברוב פאר והדר
בליל שישי פרשת חוקת ר"ה תמוז הבעל"ט
בשעה 9.00 בערב בבית מדרשינו בשיכון

ויתנו לך "בתר" מלזכה

במעמד כבוד הדין כולנו ביוחד נביע בשמחה בשירה והודיה להשי"ת על שהגיענו עד הלום
עם סיום המסכת השביעית במסגרת חבורתנו
במלואת שש מאות ועשרים עמודי גמרא [במנין "בתר"] שנלמד ע"י כל אחד מאתנו
שהם מאה ועשרים אלף וארבעים עמודי גמרא שנלמד בסה"כ ע"י כולנו
ובמקום רינה שם תהא תפילה שנטפה לילך כחיל אל חיל להמשיך בלימוד התורה כותר שאת זכותנו

המהכים לבואכם ביקרא דאורייתא

חבורת יסודי התורה

שע"י התאחדות האמריקים דהסידי סאטמאר בני ברק

עניינים נפלאים, בסוגיות ובפלאפולים, שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

הדרשת והקרת

בענין שמירת המקדש ושמרו משמרתך ומשמרת כל האוהל וכו'

המפרש בריש תמיד שיש חיוב שמירה גם ביום, ואחר שמביא שיטת הראשונים לכאן ולכאן, כתב ולדידי צ"ע, אדרבה מנלן שתהא נוהגת רק בלילה, כיון שהיא אינו מפני פחד אלא מפני הכבוד, ופוק חזי דפלטרין של מלך שומרין גם ביום.

ואל תשיבני דבר להביא ראיה מד' הגמ' בריש תמיד דאיתא התם, שמעמידין אחד שהוא מחזור על המשמורות כל הלילה, ואיש הר הבית נקרא ואבוקות דולקות לפניו, וכל משמר שאינו עומד ואומר לו איש הר הבית שלום עליך, ניכר שהוא ישן וחובטו במקלו ורשות היה לו לשרוף כסותו, עד שהיו אומרים בירושלים מה קול בעורה, קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין שישן על משמרו, ולכאן אפשר להביא ראיה מינה שהשמירה הי' דייקא בלילה.

אבל האמת היא שאין מכאן רא"י כי אורחא דמילתא נקט ודרך בני אדם שבלילה שינה תוקפתם ולא ביום, ולכן היו צריכים לשומר דווקא בלילה, אבל אכתי אפ"ל דאה"נ גם ביום הי' חיוב שמירה, עכ"ד.

ובחמדת ישראל (בקר נר מצוה אות 1) מביא ד' המנחת חינוך וכתב דאולי יש להביא ראיה שפירתא מהא דאיש הר הבית, אע"פ שהמנ"ח דחאו בשתי ידיים, דהרי מבואר שגם קטנים היו יכולין לשמור על המקדש וכ"מ ברמב"ם, ולבאור קשה האיך נאמנים קטנים במצוה דאורייתא, וצ"ל דכיון שאיש הר הבית הי' מחזור אחריהם א"כ היו יראים והיו שומרים המקדש כהלכתה, א"כ הרי המפרש עצמו בתמיד כתב שאיש הר הבית הי' מחזור דייקא בלילה, אבל ביום לא היה מחזור אחר המשמרות, א"כ מוכח שהמצוה היה דייקא בלילה דאל"כ האיך היו קטנים נאמנים מבלי שהאיש הר הבית יחזור אחריהם דהרי אין להם נאמנות בדינא דאורייתא, אלא עכ"ח צ"ל שהמצוה הוא דייקא בלילה.

אמנם בסו"ד כ' דאולי אין מכאן שום הכרח דאפ"ל דאה"נ דאיש הר הבית היה מחזור אחר המשמרות גם ביום, דבש"ס גופא לא מוזכר שאיש הר הבית היה דייקא בלילה, וא"כ אפשר היה גם לקטנים לשמור גם ביום, עיי"ש.

אמנם אחרוני מוציא לאור של ד' ספר המצוות להרמב"ם מביאין נוסחא חדשה, שצונו ללכת סביבו "תמיד בכל לילה כל הלילה", וכמוכן שלפי גירסא זו ליכא שום קושיא וסתירה והכל על מקומו יבוא בשלום.

הנה מקרא זה ילפי' עיקר דין שמירת המקדש, כמש"כ הרמב"ם (פ"ח מהל' בית הבחירה), וכ"כ בספרי כאן עיי"ש, וכמה טעמים נאמרו במצוה זו, המפרש במס' תמיד (בריש פ"ק) כתב שהוא גזירת הכתוב דהרי חשש גניבה ליתא שבשילה נצטוו לשמור המקדש, דהרי איתא כללא הנקוט בידינו דאין עניות במקום עשירות, ועוד דאי נימא דהטעם הוא משום גניבה בחד שומר נגיאו, אלא ע"כ צ"ל שהוא גזיה"כ.

הרמב"ם בפ' המשניות כתב דהוא ענין דרך גדולה וכבוד לבית ה', וכ"כ הרמב"ם בהל' בית הבחירה (שם), וכן הוא הלשון במנ"ח (מ' שפ"ח) שהוא מפני הכבוד לפלטרין של מלך, ובפ"י הרא"ש כ' דענין הכבוד הוא שלא יסידו דעתם מבית ה'.

ובמורה נבוכים (ח"ג פרק מ"ד) כ' הרמב"ם דעיקר המצוה שלא יניחו להכנס שם טמא או אונן, וכן נראה מפשטות לשון הפסוק בדברי הימים (ב' כ"ט) ויעמד השוערים על שערי בית ה' ולא יבוא טמא לכל דבר וכו', עיי"ש.

ומצוות שמירת המקדש הי' מורכב מכהנים ומלווים, וכדאיתא בריש מס' תמיד שהכהנים היו שומרים בג' מקומות, והלווים היו שומרים בכ"א מקומות, ובאותן ג' מקומות שהיו הכהנים, היו הכהנים מבפנים והלווים מבחוץ, וכמש"כ הרע"ב טעמו שהוא מפני שהלווים היו טפלים להכהנים, כמש"כ וילוו עליך וישרתוך.

[ובהא גופא אם שמירת הכהנים ושמירת הלווים הי' מצוה אחת ומעכבין זל"ז אי לאו, הוא נדון גדול באחרונים ואכמ"ל וישמע חכם ויסיף לקח]

והנה בהא גופא אם גם ביום הי' דין שמירת המקדש או רק בלילה, המפרש בריש תמיד כ' דהחיוב ביום ובלילה, והבאר

שבע על תמיד (שם) כתב על ד' המפרש שלא הי' ולא נברא לפי שאין מצוות שמירה זו דווקא בלילה ולא ביום, וכ"כ הרמב"ם (שם) דמצוות שמירת ביהמ"ק היא כל הלילה, וכ"כ הרמב"ן (במדבר א.ג.) שישמרו אותו בלילה וילכו סביב המשכן וכו'.

אמנם הרמב"ם בס' המצוות (מ"ע כ"ב) כתב שצונו לשמור המקדש וללכת סביבו "תמיד" לכבדו וכו', וכאורה משמע מדבריו שיש חיוב שמירה גם ביום מדכתב תמיד, וא"כ דבריו סותרין לדבריו במשנה תורה הנ"ל.

המנחת חינוך (מ' שפ"ח) מביא ד' הרמב"ם בסה"מ, וכתב דמשמע מדבריו כד'

יחיד התורה
אזהב תורה ולומדיה
מקומך
בל יפקד
ממעמד הגדול
להגדיר תורה ולהאדירה
פירי שיש פד' חוקת הבעל"ט

CENTRAL INSTITUTIONS
OF SATMAR

KIRYAS JOEL - BNEI BRAK

מרכז המוסדות דרבינו יואל

מסאטמאר

קרית יואל - בני ברק

נתייסד ע"י מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע - בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בקול רינה וישועה, נברך בזה ברכת מזלא טבא וגדיא יאה, משמי מרומא עילאה, קדם האי גברא רבא ויקרא, אשר לו זרוע עם גבורה, בהרבצת תורה, לשם לתהילה ולתפארה, מרים על נס תלמידי ישיבתינו המעמירה, ומפיה רוח חיים בתוככי קהילתינו המפוארה, ענוות חן וחסד על פניו שורה, מגזע אראלים ותרשישים, שלשלת היוחסין פאר מקדושים,

מורינו הגה"צ

ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל הכנס בנו הב' היקר יניק וחכים פרצע"ח כמר זאב ניו
לעול התורה והמצוות

והברכה אחת היא אל מעלת כבוד אביו רב האי גאון וגדול, מעוז ומגדל, מקים עולה של תורה,
עומד לנס קהילתו המעמירה, נודע לעוז ולתפארה, גן ההדסים, ערוגת הבושם,

כ"ק הגאון הצדיק אב"ד סאטמאר-ב"פ שליט"א

יהי רצון שמשמחה זו יושפע רב ברכות ושובע שמחות לנו ולכל בית ישראל עד עולם אמן

הכו"ח בהדרת כבוד ויקר

הנהלת המוסדות

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים, עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

הוקים להורות

ה' ברכות (ה)

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

ברכה, אזי אם הטעימה היא מעט מאד באופן כזה שאינו נהנה כלל מהמאכל או המשקה אינו מברך, ואם אוכל או שותה שיעור שנהנין ממנו אף שהיא פחות לגבי ברכה אחרונה מחויב בברכה דהכוונה היא גם ליהנות מהאכילה והרי היא נהנה. ובס' תשובות והנהגות (להגר"מ שטרנבוך, ח"ב סי' קמ"א) הביא מהרה"ק מהר"א מבעלזא זצ"ל דהיכא שעיקר הטעימה היא מעט מאד ורק לחיבוב המצוה ולא להנאה כגון שאוכל או שותה משהו משיירי סעודת מצוה, אין לברך שאינו מתכווין ליהנות ואינו נהנה.

ובתשוה"נ שם מוסיף דביאראצייט"ו שדוחקים לשתות משהו יין שרף אף כשאינו נהנה כלל וכל כוונתו רק בכדי לברך לחיים, ראוי לחשוש ולא לברך כשאינו נהנה מזה כלל דאין זה ברכת הנהנין.

ומסיים שם דנראה שראוי שהמסובין יטעמו בקידוש או בכוס של ברכה שיעור שנהנין ממנו, ולא להסתפק בכל שהו בלבד, דלמצוה דטעימה אף שאין צריך שיעור חשיבות דמלא לוגמיו מ"מ צריך שיעור להנאת מיעונו, וכל אחד ישתה שתייה חשובה מהכוס של ברכה (ובשותה שיעור חשוב דנהנה ממנו פשוט דמברך כ"י"ל).

טעימה בלא בליעה

הטועם את התבשיל ואינו בולע אלא פולטו אינו מחויב בברכה, ואפי' אם טועם הרבה אינו מברך (שו"ע שם).

ונכון לכתחילה שלא לפלוט משום בל תשחית (כף החיים סי' ק"ט), וכן משום דשמא יבלע מעט (שעי"ת סי' ר"ב או) אלא יטעום בכונת הנאה ויברך וכ"י"ל.

וה"ה הלועס מאכל ופולט אינו מברך (ובס' ברכת הבית (ש"א ח"ו) כתב דדוקא בפחות מרביעית יכול לכתחילה ללעוס בלא ברכה דבזה לכ"י"ע אין צריך ברכה כשאינו בולע כלל, אבל ביותר מרביעית אסור לכתחילה היכא שאפשר ואין צריך לו הרבה, כיוון דנחלקו הפוסקים כמבואר ב"י בלועס שיעור רביעית ואינו בולע אי מברך לכן לא יכניס עצמו לכתחילה בפלוגתת הפוסקים, אולם מסתימת המ"א ומשנ"ב משמע דמותר אף הרבה).

הלועס ובלוע הלחלוחית היוצאת מהמאכל וכוונתו לשם הנאה מחויב בברכה, ואם כוונתו לבלוע הלחלוחית לשם טעימה דינו כלעיל בטעימת התבשיל (ברכת הבית שם, דדינו כמוצץ פירות דמברך, וברכתו כברכת המאכל ובמוצץ פרי ברכתו כברכת הפרי, ושיעורו ככזית לגבי ברכה אחרונה אם יש כזית במשקה שבלוע בכדי אכילת פרי, אבל הממשות שזרק מפיו אינו מצטרף).

פירורים שנשארו לאחר ברכה אחרונה

פירורים שנשארו בפה לאחר ברכה אחרונה אין חשש לבלוען, משום שברכה אחרונה אינה נחשבת לסילוק והיסח הדעת כלפי הפירורים, דלא סילק דעתו ממה שבתוך פיו. (א"א בוטשאטש מהדו"ת סי' ר"ו כתב דמה שבתוך הפה יכול לבלוע לאחר הברכה, ובס' וזאת הברכה מביא סברא הנ"ל בשם החזו"א).

הטועם את התבשיל ובלוע רביעית משקה או כזית אוכל אינו מברך לא לפני ולא לאחריו, ובטועם יותר מכזית מאוכל או רביעית ממשקה מחויב בברכה. (במחבר סי' ר"י סי' ב' הביא ב' דיעות בזה וברמ"א פסק דאינו מברך דספק ברכות להקל, וכן הביא במשנ"ב סי' ק"ט כמה אחרונים דנקטו כהרמ"א דאינו מברך, וטעם הראשונים דאינו מברך על הטעימה כתב הבי"ד דכיון דאינו אוכל או שותה כדי ליהנות אלא בכדי לטעום המאכל כל בציר משיעור לא חשיב הנאה אבל ביותר משיעור אף שכוונתו רק לטעום חשיב כונת אכילה.

ובזה דכתבנו דשתיית רביעית נחשב לטעימה אף דבשו"ע כתב עד רביעית, ע"י במשנ"ב סי' ק"ט י"ד דהיינו עד בכלל, ורק ביותר מרביעית כיון שהוא הנאה יתירה חשיב כמי שנתכוין לאכילה).

ולכתחילה טוב ליהרר הרוצה לטעום ולבלוע שיתכוין גם כן ליהנות ממנו בתורת אכילה ויברך עליו (משנ"ב שם בשם ח"א, דכיון דנחלקו הפוסקים בזה דדעת המ"א דמחויב בברכה דלא מצינו טעימה בלא ברכה, לכן להוציא מידי ספיקות יכווין ליהנות מהמאכל וממילא יברך.

ובס' ברכת הבית (ש"א ח"ה) כתב לחלק דאם אפשר לו לטעום בלא בליעה והוא בדתו לבלוע אפי' מעט צריך ברכה [דהוי כאפשר ולא קמכוין דאסור באיסורי הנאה וכמו"כ לגבי ברכה הוי הנאה], אבל אם א"א לו לטעום בלא בליעה ואין דעתו לבלוע להנאת גופו רק לטעימה לא יברך אפי' דעתו לבלוע כשיעור [דהוי בלא אפשר ולא קמכוין דמותר באיסוריה"ל], מ"מ מסיק דיברך ע"מ לבלוע קצת להנאתו).

ולכן הטועם את התבשיל לידע אם צריך מלח או תבלין, ואפי' אם טועם מהתבשיל אחר הבישול שאין ביכולתו לתקן אז התבשיל ורק בכדי לידע אם הוא טוב (משנ"ב סי' ק"ט ב"ש א"ר ופמ"ג דאף זה בכלל טעימה דלא כהמ"א), או שטועם המאכל לידע טוב טעמו בכדי לקנותו, או אם ראוי לכבד התבשיל לאורחים, וכן אם טועם כדי לבדוק חום המאכל אם הוא ראוי ליתן לתינוק וכדו', - כל אלו הם בגדר טעימה והטועם ובלוע לכתחילה נכון שיכוון גם ליהנות מהמאכל ויברך.

טעימה בערב שבת

הטועם את התבשיל בערב שבת לקיים המנהג דטועמיה חיים זכו חייב לברך דכוונתו לשם אכילה (כף החיים שם סי' כ"ג, והנה במצות הטעימה מובא ב' טעמים במשנ"ב סי' ר"ג סי' ב' : א) בכדי לתקן יפה המאכלים לכבוד שבת, ב) דעצם הטעימה היא מצוה, נמצא דבטועם מעט בכדי לתקן המאכלים הרי הוא בגדר טעימה דדינו כמשי"כ לעיל דלכתחלה יכוון ליהנות מהמאכל, ובטועם בכדי לקיים המצוה וכ"כ בליקוטי מהר"י"ח דבזה"ו עיקר הטעימה היא בכדי לקיים מצות טועמיה ולא בכדי לתקן המאכלים כיון שסומכין על הנשים שמבשלות שיתקנו המאכלים כהו"ג, וממילא הוא אוכל לשם הנאה, אי"כ בטועם כשיעור שנהנה ממנו מחויב בברכה).

טעימה לצורך מצוה

הטועם מעט ממאכל לצורך מצוה כגון מנהג החסידים דאוכלים שיריים ממאכלי הצדיק, או הטועם מעט מכוס של

בית המדרש דהסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
זכרון מאיר – בני ברק

מודעה רבה לאורייתא

הננו מודיעים בזה לקהל אנשי שלומינו הע"י
כי אי"ה ביום שבת קודש הבעל"ט
ילמד

אורחינו החשוב פה מפיק מרגליות בנש"ק

הרה"ג רבי שלמה רובין שליט"א

נכדו חביבו של כ"ק מרן רבינו הגה"ק זי"ע
משפיע רוחני בישיבה תורה ויראה קדית יואל יע"א

שיעור בפרקי אבות עתובל בדרוש עוסר ואגדה

בשעה 6:50 בדיוק

בבית מדרשינו

ביקרא דאורייתא

הגבאים

**תולדותיהם של צדיקים ומעשייהם הטובים
של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים**

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי קלונימוס קלמן בן רבי אהרן הלוי זי"ע עפשטיין
בעמח"ס מאור ושמש יומא דהילולא א' תמוז (תקפ"ג)

בצל רבותיו

מתולדותיו

רבו הראשון הי' רבן של ישראל הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זי"ע, ובו הי' דבוק מאוד מאוד, ותיכף אחר שבעת ימי המשתה שלו בראותו שאין לו תכלית לישב בקראקא ותחל רוח ד' לפעמו בקרבו לנסוע להרה"ק ר' אלימלך זי"ע ויגל את אשר בלבבו לאשתו ונסע בסוד לר"א, כי באותו זמן שררה בקראקא התנגדות גדולה לדרך החסידות וגם חותנו הי' מתנגד גדול מאוד, ויהי' כאשר בא לליזענסק ויעמוד אחורי הדלת ור"א נתן לו שלום ושאלו מי אתה, ולמה בא, השיב אני קלונימוס מקראקא ובאתי ללמוד אצל הרבי, ענה לו ר"א איני לומד עם תלמידים, ויעמוד שם כמו שעה וישאלהו שנית כבראשונה ויענהו כבראשונה כך הי' כמה פעמים, עד שאמר לו אם רוצה להיות משרת אצלו יהי', ור' קלונימוס הסכים, וכך זכה לצקת מים על ידיו הק' ונתדבק בו מאוד, וגם רבו הק' החשיבו לתלמידו הנאמן ולו גלה היכן הי' מקום קבורתו כידוע העובדא שפ"א באמצע הלילה אמר לו רבו שיבוא עמו לבית החיים ויקח עמו מקל, וכל מה שיראה יעשה במקל סימן על הארץ במקום שהוא רואה המו"ש שנתגלה עמודא דנורא, ומסביב עמודא דנורא ניתזו ניצוצות אש, ועשה סימנים על הארץ במקום שהוא עם המקל, ואח"כ אמר הר"א שהעמודא דנורא הי' הבעש"ט זי"ע, ובהמקום שנתגלה העמודא דנורא הי' הקבר שלו, ובהמקום שבו ניתזו הניצוצות אש יהי' האהל מסביב. פ"א הי' על ציונו של רבו הנוע"א וצוה לבניו שיעמדו מן הצד והשכיב עצמו על הציון בפשוט ידים ורגלים זמן רב מאוד, ובניו נבהלו וניגשו אליו והתחילו להקיצו, ובקושי הקיצו אותו, ואמר אח"כ מה רציתם ממנו אם הייתם מניחים אותי לישכב עוד כמה דקות, אז כבר הלכתי עם רבי ישראל לנן עדן. כמור"כ נסע להרה"ק המגיד מזלאטשוב ע"פ ציוויו של רבו ר"א, וכן נסע להרה"ק רבי ר' זושא זי"ע, ולהרה"ק מאפטא זי"ע, וגם זכה להיות אצל הרה"ק מבראדיטשוב זי"ע, וגם הי' מבקר בהיכלי הרה"ק מהר"מ מרימנוב ומ"מ הרבי ר' הערש מרימנוב זי"ע, כן נסע להרה"ק ר"נ מראפשיץ חבירו בבית מדרשו של הרה"ק החוזה מלובלין, ואהבת דודים שררה בינו ובין הרה"ק האור לשמים מאפטא זי"ע.

פ"א באותן השנים ששימש את רבו ר"א באמצע הלילה בעת שערך רבו תיקון חצות, צוה עליו רבו להביא לו כוס טייא כשחזר לחדר רבו והכוס בידו, ראה עומד לפניו איש זקן וזויו כמלאך ה"צ, נפל עליו פחד גדול ונרתע

הגה"ק רבי קלונימוס קלמן עפשטיין בעל מאור ושמש זי"ע נולד בשנת תק"א בעיר ניישטאט לאביו רבי אהרן הלוי ז"ל שהי' מלאכתו מלאכת אופה בעיר, ויסופר שבנו בעל המאור ושמש כשהי' ילד כבר שית ושבע הי' מסייעו במכירת הבייגעל והי' חריף מאוד במלאכתו, פ"א בימי החורף כשגמר מכירת הבייגעל והיתה לו קר מאוד מהקרירות ששררה בחוץ נכנס לביהמ"ד להחם עצמו, וכראותו את תלמידי חכמים שביהמ"ד מפלפלים זה בזה בהלכה בחריפות ובקיאות הטה אזנו לשמוע ולא זו עיניו מהם והתענג מאד מהמראה עד כמה שעות בלילה, ולמחרת גמר מהר את עבודתו והלך עוד פעם לביהמ"ד להתענג עצמו, כך הי' כמה ימים, והי' שם אחד מהמפלפלים שביהמ"ד שהי' עשיר מאוד ות"ח גדול ויפלא מאד בראותו נער קטן אינו נלאה כל יום כמה שעות לבוא לביהמ"ד ולשמוע קול התורה ויפנה אליו ושאלו בני אתה יודע איזה דבר מהפילפול דיברו היום, וענה לו הנער שיודע ואמר לו כל הפילפול מהחל עד כלה ויפלא מאד העשיר ושאלו מי הוא ובאיזה חדר לומד ויען הנער ויאמר הננו בנו של האופה ואיני לומד בחדר כי לאבי אין לאל ידו להחזיק אותי אצל מלמד.

ויהי כראות העשיר דבר פלא זה כי נער קטן אפי' חומש אינו יודע יוכל להחזיר פילפול מכמה שעות הבין שאם יחזיקו אותו אצל מלמדים לאילנא רברבא יתעביד, וילך אצל אביו ויאמר לו הנה יש לי בת קטנה בת ששה שנים ואם תתן את בנך לחתן לבתי אז אלביש אותו ואחזיק אותו, ולעת החתונה אתן לו נדן גדול עשרת אלפים זהובים, והסכים אביו, ויעשו התנאים, והגביר קיים את דברו והלביש אותו והוליכיהו אצל מלמד, ויהי' בהיותו כבן עשר שנים נעשה לת"ח גדול ויקנא בו עשיר אחר ורצה לקחתו לחתן לבתו הלך אצל אביו ואמר לו שאם יתן לו בנו לחתנו לבתו, מוכן להחזיר כל ההוצאות של המחותן שהי' לו עד כה, וגם אני אתן עשרת אלפים זהובים לנדן, ואוסף גם לך עשרת אלפים זהובים, הלך ר' אהרן אצל המחותן ואמר לו דברו של אותו עשיר, אמר לו המחותן הן אמת ידעתי שמוכרח אתה לכסף אז אתן גם אני לך סכום הנ"ל, וכדי שלא יבוא למחר עשיר אחר ויאמר הננו מוסיף עוד, על כן בעוד כמה שבועות ובנך נעשה בר מצוה אז נעשה החתונה בשעטר"מ, וכן הוה ביום נעשו י"ג שנה התקיים החתונה עם בתו של אותו עשיר.

אתר החל לדרוש פילפול נאה שבהם הפריך בזה אחר זה את כל הפילפולים של אחיו, ואת כל הקושיות שהעלו בדבריהם תירוץ בחדא מחתא עד שכולם העידו על כוחו הגדול לאמיתיה של תורה. ולא רק בתורת הנגלה הי' רב חיליה אלא גם בתורת הנסתר, והדבר נודע בעקבות הבהרת מימרא בזוהר, שנתקשה לרבה של קראקא, ולא מצא פירוש נכון על זה ומשמשו סיפרו בדרך אגב שבליה עבר ביתו של המאור"ש ושמע מאחורי הפרגוד איך שלומד ספר זוהר הקדוש, ואף הסביר הדברים בהסברה נפלאה ומובנת, הוזמן אותו הרב, בראשונה נסה להסתיר יכולתו ברז, אולם הרב גזר עליו בגזירת מרא דאתרא ורק אז נענה לו והסביר לו בטוב טעם מה שקשה לו.

איש אלוקים

הרה"ק בעל דברי חיים שהגיע לניישטאט להסתנוף בצילו הפליג בשבחו ואמר: כי המאור ושמש הוא אחד משלשה צדיקים שהם בבחינת אדם הראשון לפני החטא. באחד מימי החול המועד סוכות תקע"ד אמר המאור ושמש לידידו הרב מקארוב שיודע שאותו יחוד שמשוגל ליחוד ביום הזה, אסור ליחד אותו רק בארץ ישראל ומי שמיחד אותו בחוץ לארץ מוכרח ליפרד מעלמא הדין, חושש אני שהיהודי הקדוש מפשיסחא ז"ע לא ישגיח על איסור זה וחושש אני לחייו, ואמנם היהודי הק' מפשיסחא ז"ע נפטר לעולמו באותו יום, וכאשר פתר כן הי'.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ני רך טונ להודות

ברגשי ידידות והוקרה, נשגר בזאת השורה, ברכת מז"ט בשפה ברורה, קדם ידידינו היקר הנודע לעוז ולתפארה, מידותיו היקרים לראשו עטרה, מקבל את כל אדם בסבר פנים ואורה, תורה יר"ש וחסידות אצלו שזורה,

הר"ד גבריאל פעלבערבוים הי"ד

לרגל שמחתו בהולדת בתו תחי' למז"ט

ותהי נא ברכותינו לראשך עטרת, שתזכה לגדלה ולחנכה על מבועי התורה למשמרת, ותרווה ממנו רב תענוג ונחת לתפארת, וכל טוב סלה

המאחלים בלונ"ה ידידך והכריך
שלמה אהרן וויינבערגער
יואל שישא, יהודה ארי' ווייס

לאחוריו ומרוב פחד נפל הכוס מידו ונשבר והוא ברח מהחדר, והיתה תמיהה בעיניו איך נכנס הזקן הלא כל הדלתות הי' סגורות בליה, עבר זמן מה ורבו קרא אותו והזקן כבר לא הי', ושאלו רבו מה היתה הפחד שנפל עליך, אמר לו ראיתי זקן אחד אצל הרבי ומזיו תוארו נפל עלי פחד גדול, עד שכמעט נתעלפתי, שאלו רבו האינך מכיר אותו ויאמר לא, אמר לו רבו "אוי לו לבן שאינו מכיר את אביו הלא הזקן הי' אברהם אבינו ע"ה ובא להתנצל על כובד אריכת הגלות", ואז כשהי' לו המדריגה לראות מראה נוראה זו צוה לו רבו שיסע לביתו ויקבל עליו להנהיג עדה בחסידות.

בשנת תקמ"ז נתיישב בעיר הגדולה קראקא והתחיל להפיץ בה תורת החסידות הוא הי' הראשון שפרץ חומת ההתנגדות בעיר המעטירה קראקא, ושם סבל מאוד מהמתנגדים שלא סבלו התנהגותו בשעת התפילה בהתלהבות העצומה, ולא השלימו כי ההעילוי הצעיר נתפס לחסידות, פ"א ניגש אליו אחד באמצע תפילתו והצליף על אצבעתו עד שהתיז דם, והמאור"ש שהיה דבוק בתפילתו אף לא הרגיש את הכאב, וכהנה וכהנה מכשולים ומניעות עשו לו והוא התגבר על הכל, ותוך תקופה קצרה עלתה בידו לשנות את האויר של קראקא, והרבה גדולים הצטרפו אליו, ופתח ביתו לבית מדרש. אבל לא מצא שם מנוח ורדפו אותו עד שמסרו אותו לשלטונות ועצרוהו במשמר ותמורת סכום כסף גדול שוחרר, אולם הוא יצא מקראקא ועבר לגור בניישטאט עיר מולדתו ושם קנו לו חסידיו דירה, ועבד עבודתו באין מפריע, כשיצא מקראקא אמר שהמתנגדים שנלחמו לשם שמים יצטרפו בסופו של דבר לחסידות ואילו אלו שנלחמו שלא לש"ש יתקלקלו ויצאו לתרבות רעה, וכן הוה.

גלותו בתורה

כשחזר לקראקא אחר שהותו בליזענסק, חותנו שרגז מאוד עליו על שנתפס בחסידות אסר עליו לדרוך על מפתן ביתו, והוא הלך לביהמ"ד רק לאחר שבועיים ימים החלו כמה מנכבדי העיר להשלים בין החותן והחתן, ובקושי הסכים, בסעודתם הראשונה שאלו חותנו מה למדת בליזענסק, השיב לו כי בליזענסק למד מפי רבו דרך בעבודת ה' לדעת שיש אלוקים בעולם והוא מנהיג לבירה, אמר לו חותנו כל בר בי רב יודע זאת, ענה לו אבל שם למדתי להרגיש זאת בחוש, אבל הוא עדיין לא נחה דעתו בזה ואמר לו הבה נראה מה למדת בליזענסק והציע לפניו קושיא עצומה ששבעות מספר לפני זה הציע לפני כל גדולי העיר ונלאו למצוא תירוץ, ואמנם ההתנגדות של חותנו נפשרה כאשר חתנו הצעיר תיכף תירוץ נפלא, פ"א באחד מימי החול המועד נאספו אצל אביו ר' אהרן כל בני משפחתו לסעודת החג, וכל אחד השמיע פילפול מעניני דיומא, כאשר הגיע תורו לומר התבטא אחד האורחים שהי' מתנגד "במקום הפילפול יסיק קלמיש'ל את התנור כפי שלמד בבית מדרשו של ר"א כאשר התחמם לאור" (כידוע שהי' שם משרת מקודם) המאור"ש החליט באותה שעה להראות את כוחם של החסידים בלימוד התורה ועל

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

הודעה ובקשה נחוצה

פונים אנו בזה לציבור אנשי שלומינו שיחיו

לדייק ולבוא בזמן

לשמחת הבר מצוה בחצרות קדשינו

שיתקיים אי"ה במוצש"ק

בשעה 10.00 בדיוק

- ברכת המזון בשעה 12.00 -

בברכת שבתא טבא

הנהלת הקהילה

KOJELL AVRICHIM ATZEI CHAIM
DSATMAR

KIRYAS JOEL BNEI BRAK

3 KDISHAS YOM TOV ST. BNEI BRAK

כולל אנרכים עצי חיים
דיסאטמאר

קרית יואל בני ברק

רח' קדושת יו"ט 7 ב"ב

מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע - בהדרכת והמשכת מו"מ כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ובנן צדיקים יראו וישמחו

בקול רנה וגילה, ובשיר ושבח לאל נורא עלילה, נשגר בזה כולנו כאחד מעומקא דליבאה, ברכת מזל טבא וגדיא יאה, קדם מעלת כבוד האי גברא רבא ויקירא, אשר לו זרוע עם גבורה, בפריחת ובהרמת קהילתינו המעטירה, נושא בעול הנהלת והחזקת כוללינו המפוארה, מרביץ תורה ויראה לעדרי עדרים, בשיעוריו ובחידושיו היקרים, ובדרשותיו המתובלים בדברי מוסרים, דואג ועושה במסירות נאמנה, ללמד תורת הק' לעדת מי מנה, לאחיעזר ואחיסמ"ך יום וליל לא ישבות, ומטה לכל דורש ומבקש אוזן קשבת, מסור בכל לב ונפש למענינו, דואג בכל עת ועידן לטובת כוללינו אשר בשליחות זקינו ה"ה כ"ק מרן רבינו הקוה"ט בעל ברך משה זי"ע יסדה והעמידה על תילה, ומן המסד ועד הטפחות טיפחה ושיכללה, ובמסירות נפלאה עומד בראשה ומנהלה, ובה הרים על נס כבוד קהילתינו היא הודה והיא זיווה, הרבה חכמה והרבה ישיב"ה, ענוות חן וחסד נסוך על פניו, שמו הטוב בויכוי הרבים הולך לפניו, בדרך אבותיו הק' ורבותיו, כש"ת

מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

לרגל הכנס בנו הב' היקר יניק וחכים פרצע"ח כמר זאב ני"ו
לעול התורה והמצוות

והברכה אחת לכבוד אביו רב האי גאון וצדיק המאור הגדול, מעוז ומגדול,
ידיו רב לו בהרבצת תורה ויראה גן הדסים ערוגת הבושם כבוד שמו תפארתו

כ"ק הגאון הצדיק רבי דוד דוב מייזליש שליט"א

רב אב"ד ור"מ דקהילתינו בבארא פארק יצ"ו

מה' יתן משאלותינו, ונשואה בזה ברכותינו, יראו עיניו וישמח ליבנו, תמיד בשמחת ראש ישיבתנו,
עדי נזכה לביאת גואלינו, ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, בב"א.

המערבים בתורה וקול זמרה, בערכת התורה
הנהלת הכולל רבנו ותלמידיהו

קורות וסדר תקופת ימי בית שני מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

לה

תקופת חוני המעגל

אחר, אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועשה לך רצונך כבן המתחטא על אביו ועושה רצונו. חוני המעגל ה' מצטער כל ימיו על מקרא שכתוב בשו"ב ה' את ציון היינו כחולמים, שבבעים שנות גלות בכל היה נדמה בעיניהם כחלום, אמר חוני, וכי יש מנמנם שבועים שנה (שאינן חלום בלא שינה). יומא חד הלך בדרך וראה אדם אחד נוטע חרוב, אמר לו חוני ולכמה שנים זה טוען פירות, אמר לו לשבעים שנה, אמר לו חוני כלום פשוט לך שתחיה עוד שבועים שנה, אמר לו האיש אני מצאתי עולם עם חרוב, אז כשם שנטעו אבותי בשבילי כך אטע לבני. התיישב חוני המעגל לאכול ומיד נפלה עליו תרדימה ועלתה סביבותיו שן סלע ונתכסה מן העין וישן שבועים שנה, כשהקץ ראה חוני איש אחד מלקט מאותו חרוב, אמר לו אתה הוא שנטעתו אמר לו בן בנו אני אמר חוני הרי לך שישנתי שבועים שנה, ראה חוני שחמורו שהיתה עמו בדרך בשעה שנתמנם שנולדו לו ולדי וולדות, הלך לביתו ושאל להם כלום חי בנו של חוני המעגל, אמר לו בנו איננו בן בנו ישנו, אמר להם אני חוני ולא האמינו לו. הלך לביהמ"ד שמע את החכמים שהיו אומרים ברורה לנו שמועה זו כמו בימיו של חוני המעגל (שכשהיה חוני נכנס לבית המדרש, כל שאלה שהיה להם לחכמים היה מפרקה ומיישבה יפה יפה) אמר להם אני חוני, ולא האמינו לו, ולא נהגו בו כבוד כראוי, חלשה דעתו של חוני וביקש רחמים ומת.

המשך יבוא א"ה

סל מלא ברכות

מעומק הלב, אשא ברכת מזל טוב, לידידי היקר והמהולל, אהוב ונערץ בפי כל, נעים הליכות ורב תבונה, כל כל פה אליו יודה ברננה,

הר"ד גבריאל פעלבערבוים הי"ד

לרגל שמחתו בהולדת בתו תחי' למזל טוב

יה"ר שתזכה לראות ולרוות ממנה רב תענוג ונחת דקדושה, במידה מרובה וגדושה, אמון סלה.

כעתירת וברכת ידיך מוקירך
מאיר צבי ווייס

בימים ההם ה' רעבון ובצורת בארץ ישראל שלש שנים רצופות, וירבו בתפילה ולא ירדו רק גשמים מועטים, הלכו בני א"י לחוני המעגל והעתיירו לו שיתפלל בעדם, אמר להם חוני המעגל הניסו תנורי פסחים מן החצרות שלא ימקו מפני הגשמים, ויתפלל חוני ולא ירד גשמים, עג עוגה ועמד בתוכה, אמר חוני רבש"ע בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך, נשבע אני בשמך הגדול שאינני אז מכאן עד שתרחם על בניך, התחילו גשמים ירדו טיפין טיפין, אמרו לו תלמידים גשמים מועטים אלו הוא רק להתיר שבועתך, אמר חוני רבש"ע לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומערות, התחילו גשמים יורדים בזעף עד שכל טיפה וטיפה כמלא פי חבית (ושיערו חכמים שכל טיפה פתיחה מלוג), אמרו תלמידיו, כמדומים אנו שאין גשמים יורדים אלא לאבד את כל העולם, אמר חוני רבש"ע לא כך שאלתי אלא גשמי רצון וברכה ונדבה, מיד ירדו כתיקונם אבל הארץ לא ספג את הגשם ועלו כולם להר הבית שכל יטבעו במים, אמרו לו רבי כשם שהתפללת שירדו הגשמים כך התפלל שילכו, אמר להם חוני מקובלני שאין מתפללים על רוב טובה, אבל עם כל זה הביאו לי פר הודאה להתודות עליו, סמך חוני שתי ידיו על ההר ואמר, רבש"ע ראה עמך ישראל ונחלתך אשר הוצאת ממצרים בכחך הגדול ובזרועך הנטויה, שאינם יכולים לעמוד לא ברוב כעסך ולא ברוב טובך, כעסת עליהם אינם יכולים לעמוד, השפעת עליהם טובה גם כן אינם יכולים לעמוד, יהי רצון לפניך שיפסקו הגשמים ויהי רוה בעולם.

מיד נשבה הרוח ונתפזרו העבים וזרחה החמה ונתנגבה הארץ ויצאו הכל לשדה, והביאו להם כמנהין ופטירות וידעו כולם שגשמי ברכה היה.

שלח לו שמעון בן שטח, אלמלא חוני אתה גזרני עליך נידוי, שהרי אם לא היה יורד גשמים הייתה גורם חילול שם שמים, אמר לו חוני וכי אין הקב"ה מבטל גזירתו מפני גזירתו של צדיק, מ"מ אין הקב"ה מבטל גזירתו של צדיק משום גזירתו של צדיק

מפעל החסד "ידי משה"

ע"ש כ"ק מרן רבינו משה בהגה"ק רבי חיים צבי זי"ע

שע"י התאחדות האברכים דחסידי סאטמאר ב"ב
בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

המשרד: רח' קדושת יו"ט 17 שיכון קרית יואל בני ברק, טלפקס: 6168833

הודעה משמחת

שמחים אנו להודיע בזה לציבור אנשי שלומינו הע"י
כי בעזהשית"ת שוב ניתן להזמין על ידינו במחיר מוזל

קרטון עופות מחולקים

מתב' ברקאי

כל קרטון מכיל 8 עופות כ- 11 ק"ג

ההרשמה עד יום שני הבא פרשת חוקת בערב

החלוקה תתקיים ביום רביעי פרשת חוקת בשעה 7.00 בערב
בחצר רח' ישמח משה 15

המעוניינים מתבקשים להרשם בהקדם בכדי שנוכל לסדר הכל עצהו"ט
- התשלום בעת ההרשמה -

ההזמנות והרשמה אצל:

הר"ר דוד יואל קליין הי"ו
050.4123651

הר"ר פסח אהרן גרינוואלד הי"ו
03.5707476

או במשרדינו רח' קדושת יו"ט 17 טל: 6168833
בין השעות 8 - 9.30 בערב

בכבוד רב
הגבאים

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — כו — בלתי מוגה

יום ב' פרשת כי תשא תשס"ח לפ"ק

ביקורו של הגאון רבי חיים יוסף דוד ווייס שליט"א, דומ"ץ דקהלתינו הק' באנטווערפון ואח"כ גם הגאון רבי משה חיים אפרים פאדווא שליט"א, נאב"ד לאנדאן באכמניית כ"ק מרן רבינו שליט"א

רבינו: וואס טוט איר עפעס גוטס?

דומ"ץ אנטווערפען: מיט צוויי וואכן צוריק בין איך געווען אין אורוגוויי.

רבינו: איר זענט אוודאי געפארן זעהן די שאלה מיט די כרסים? (בשנים האחרונות נתגלה שיש שם חשש ניקב הכרס שטרופתו במשהו (שו"ע י"ד סי' מ"ח ס"ב) מהמת שהבהמות אוכלים עשבים שאין נאותים להם ומתמלאים עם געז, ע"כ דוקרים בסכין בתוך הכרס, או דוקרים מעדעצין במחט, ובשניהם יש חשש הנזיל (עי' באורך פת"ש סק"ב ענין זה, ובסו"ס גבעת פנחס).

דומ"ץ אנטווערפען: יא, קודם בין איך געווען זעהן די שחיטה פון הרב לאנדא (רב דבני ברק), כ'האב זיך געוואלט אויסלערנען פאר מיר אליין דעם סדר ווי אזוי מ'איז בודק. כ'האב געזעהן ווי ער באקומט יעדן כרס, און דארט ווי עס איז דא א ספק שניידט מען דאס ארויס און מ'קוקט פון די צווייטע זייט צי עס האט א סימן צי וואס. אויסערדעם האבן זיי געוויזן זייערע שאלות וואס זיי האבן געהאט פריער. הרב לאנדא האט געוואלט אז כ'זאל דאס זעהן, און זאגן אויב ס'איז דא וואס מהדר צו זיין.

רבינו: ביי די שחיטה פון די "עדה החרדית" זענט איר אויך געווען?

דומ"ץ אנטווערפען: דערווייל נישט, זיי ווילן נאך די וואך זאל איך קומען.

רבינו: ביי 'מיעל-מארט' שחיטה זענט איר געווען?

דומ"ץ אנטווערפען: יא, כ'בין געווען ביים משגיח פון מיעל-מארט, כ'האב געזעהן אז ער טוט אלס אויפן זעלבן סיסטעם, ווי די משגיחים פון הרב לאנדא.

רבינו: דער באטורער רב האט מיר אזוי געזאגט, אז ער טוט אלעס גענוי אזוי ווי די שחיטה פון הרב לאנדא. נאר זיי אויב האבן זיי א ריעותא נעמט מען עס שוין נישט. (כמבואר ביו"ד סי' נ"ג סעי' ב' דבכל מקום שנמצא ריעותא לא מהני בדיקה).

(הערת המערכת: לאחר מו"מ בין גדולי הפוסקים שליט"א ובעלי המכשירים שליט"א הוחלט שלא להמשיך השחיטה באורוגוויי).

זכבדו רבינו לברך על היין

רבינו: זייט מיך מוציא מיט די ברכה, איך האב א שאלה אויף די ברכה. פריער איז שוין געווען דא עמיצער באזוכן, כ'האב געמאכט א בורא פרי הגפן. באלד וועט דאך נאך עמיצער קומען, ס'זוערט א גאנצע שאלה צי עס איז יא נמלך צי נישט (עי' או"ח סי' קעד ס"ה). אבער אז מ'הערט פון יענעם א ברכה איז דאך אויס מיט די שאלה.

זכבדו רבינו: להיים לחיים טובים ולשלום, דער אייבערשטער זאל העלפן מיט הצלחה און סייעתא דשמיא, מיט ברכה און אלעס גוטן.

דומ"ץ אנטווערפען: ביי שמונה עשרה אז מ'האט א ספק די בעסטע עצה איז אז מ'גיט צו צום עמוד צו די הויכע שמונה עשרה.

רבינו: יא, כ'האב שוין געזעהן אז מ'פירט זיך אזוי, אידן זענען מסופק צי מ'האט געזאגט 'יעלה ויבא' וכדומה, איז דאס די עצה צוצוגיין צום עמוד. אזוי אויך ביי אנדערע ספיקות, אוודאי, ס'איז די בעסטע עצה (דהרי דעת הרמ"א בס"י תכ ס"א דבנפתק אם אמר יעלה ויבא א"צ לחזור, אמנם רוב האחרונים חולקים עליו עי' מ"ב שם סק"י, וע"כ מן המובהר להתפלל חזרת הש"ץ דבזה יוצא חובת התפלה כמבואר בס"י קבו ס"ו).

גאב"ד לאנדאן: נארמאל נעמט עס א שעה מיטן פליגער, מיט א קאר נעמט עס אפאר שעה. היינט איז דאך שוין דא דער טונעל, אזוי נעמט עס גאנץ שנעל.
דומ"ץ אנטווערפען: עס איז נאר דא די שאלה וועגן גומל בענטשן.

רבינו: אז מ'פארט דורכן טונעל איז זיכער נישט קיין שאלה, דער טונעל איז דאך יבשה, אונטערן ים איז דא יבשה.
דומ"ץ אנטווערפען: ס'מאכט זיך יעדן מאג די שאלה.

גאב"ד לאנדאן: פארוואס איז ווייניגער די שאלה מיטן עראפלאן, וואס איז דער עראפלאן בעסער ווי דער טונעל?
(לגבי ברכת הגומל)

דומ"ץ אנטווערפען: דער טונעל איז אזוי, ווייל די ראשונים זאגן דאך וואס איז דער גאנצער ענין פון ברכת הגומל? ווייל עס קען געשעהן א רוח וכו', אינעם טונעל קען דאך אויך געשעהן.

ופלפלו בינחם כדרכה של תורה אחרי שהביע דומ"ץ אנטווערפען שליט"א דעתו כי הנוסע מלאנדאן לבריסק עם עראפלאן אינו צריך לברך הגומל, כיון שאין השש שיפול העראפלאן לתוך הים, ופלפלו אם זה נקרא בגדר 'יורדי הים', ושעיקר ברכת הגומל אם הוא אם יש סכנה מן הים, וכל המסתעף מזה

דומ"ץ אנטווערפען: איך האב געהאט אמאל א שמועס מיט רבי טובי' ווייס (מ"ן גאב"ד ירושלים שליט"א) ער האט גע'טענה'עט אז נאר וואס מ'האט אמאל מתקן געווען איז געבליבן.

רבינו: יא, מ'בענטשט נאר הגומל אויף די זאכן וואס זענען מתקנת הו"ל, אויף דעם האבן הו"ל נישט מתקן געווען.

דומ"ץ אנטווערפען: אין בעלזא בענטשט מען נישט קיין גומל אויף קיין פליגער, דער בריסקער רב האט אויך נישט גומל געבענטשט.

הגרי"י שטיין חתן גאב"ד לאנדאן: אין בריסק האט מען געזאגט אז עס שטייט 'יורדי הים', נישט 'עולי הים'.

דומ"ץ אנטווערפען: אויפן בריסקער רב זאגט מען אז ער האט נישט געבענטשט קיין גומל, פון וואו ווייסט מען דאס? ווייל ווען ער איז געפארן פון ארץ ישראל קיין שווייץ האט ער נישט געבענטשט קיין גומל, האט איינער געפרעגט אפשר האט ער נישט געבענטשט גומל ווייל ער איז געווען מסופק צי מ'דארף בענטשן, האט מען גענטפערט, ווען ער וואלט ווען געהאט א ספק וואלט ער ווען נישט געפארן...

דומ"ץ אנטווערפען: ס'איז דא אין די סוגיא פון שומע בעונה שטייט אז ס'קען נישט זיין האלב די שמיעה און האלב די עני', ס'מוז זיין אדער אינגאנצן בשמיעה אדער אינגאנצן בעני', די שאלה איז ביי מגילה דארט שטייט אז אויב האט מען נישט געהערט א ווארט איז דא אן עצה אז מיזאל דאס צוזאגן מיטן מויל, כ'האב געזעהן די היינטיגע ספרים מוטשענען זיך דערויף ווי אזוי דאס גייט, ס'מוז דאך זיין אדער בשמיעה אדער בעני'.

ס'איז דא זייער א אינטערעסאנטע תשובה פונעם נאסאדער רב ז"ל (שו"ת מאור יהושע סימן מז) וואס ער זאגט דעם חילוק צווישן שלוחו של אדם כמותו און שומע בעונה.

רבינו: שומע בעונה איז דאך נישט מכח שליחות, דאס איז צוויי זאכן. (עי' שו"ת חתם סופר או"ח סימן טו מש"כ לכאר ביסוד דין שומע בעונה דאינו מטעם שליחות, ועי' שאנ"א סי' ד' בוח).

דומ"ץ אנטווערפען: ער זאגט אז עס איז פארקערט, וואס איז שלוחו של אדם כמותו? אז דער שליח איז אזוי ווי דער משלה, דא ווערט דער משלה אזוי ווי דער שליח, דער שומע איז בעונה. באמת דאס ווענדט זיך אין א מחלוקת הראשונים וואס הייסט שומע בעונה.

גאב"ד לאנדאן נכנס לביקור גומלין אצל רבינו שליט"א

רבינו: ברוך הבא.

גאב"ד לאנדאן: אויף אזא הצלחה האב איך זיך נישט גערישט, צו קומען צום רבי'ן און טרעפן דא דעם מחותן. מיין אייניקל א זון פון מיין זון ר' יעקב, איז א חתן מיט זיין אייניקל.

דומ"ץ אנטווערפען: די טאכטער פון מיין איידעם ר' חיים ארי' שפיץ, דעם ביסטריצער רבי'ס א זון.

רבינו: ווען איז די חתונה?

גאב"ד לאנדאן: די קומענדיגע וואך אי"ה, כ"א אדר. אין אנטווערפען אי"ה.

רבינו: מ'מאכט די חתונה אין די יארצייט פונעם רבי'ן ר' אלימלך זי"ע? דאס איז טאקע בו ביום.

דומ"ץ אנטווערפען: צי די הופה וועט זיין מבעוד יום צי נישט ווייס איך נישט. דאס וועלן מיר שוין געוואויר ווערן.

וכיכר רבינו את גאב"ד לאנדאן שליט"א לברך על היין

וכירך רבינו: "לחיים טובים ולשלום, ס'קומט דאך א שמחה, דער אייבערשטער זאל העלפן די חתונה זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת, א קשר של קיימא און א בנין עדי עד.

רבינו: ווילאנג נעמט דער וועג פון דא ביז אנטווערפען?

היינט זענען שוין אפילו די שיפן נישט אזא סכנה.
רבינו: מיט וואס זענען די שיפן אנדערש, ווייל עס זענען הויכע שיפן?
דומ"ץ אנטווערפן: די שיפן זענען אזוי געבויעט אז אפילו עס קראכט אריין איז אהד מאלף [שיטבע]...
רבינו: מ'קען דאך אבער נישט משנה זיין תקנת הו"ל, אז זיי האבן געהייסן יורדי הים זאלן זיין פון די ד' צריכים להודות, אפילו אויב דער מציאות האט זיך געטוישט.
גאב"ד לאנדאן: אוודאי אזוי, ווייל אויב זאל איך גיין לויטן היינטיגן מציאות ווערט אויך בטל לדוגמא די גאנצע הלכה פון גרופה וקטומה. ווייל אמאליגע צייטן איז געווען דער סיסטעם אז מ'האט געהייצט מיט קיילן, האט מען כסדר אינטערגעשארט דאס פייער, אבער אין היינטיגע צייטן וויאזוי מ'שטעלט דאס אן אזוי בלייבט עס ס'איז נישטא אזא זאך אז מ'דארף אינטערשארן. אלא מאי אז מ'זויל קאכן בעסער, שנעלער, און ער וועט צולייגן גאז, מאן יימער אז מ'האט אויף דעם גוזר געווען, אויף דעם איז קיינמאל די גזירה נישט געווען, עפעס א נייע גזירה אז מ'זוועט פארגרעסערן דאס פייער? ס'איז עפעס געווען גזירה אז מ'זוועט צולייגן האלץ?
דומ"ץ אנטווערפן: א גזירה פון הו"ל בלייבט אפילו ס'איז נישט שייך.
גאב"ד לאנדאן: גוט, אבער די גזירה איז קיינמאל נישט געווען, נעמען דעם פייער וואס ס'איז דא און אינטער שארן

איז געווען די גזירה, אזא גזירה [להגדיל ולהוסיף אש] איז קיינמאל נישט געווען.
דומ"ץ אנטווערפן: קען זיין אז דא איז נישט דא קיין סכנה, לו יצויר אז ס'איז נישט דא קיין סכנה ווי קען מען בענטשן גומל?
גאב"ד לאנדאן: ס'איז קיינמאל נישט געוואנדן אין סכנה, נישט אלע זענען א סכנה, אפשר הולכי מדבריות. ווידער ווען א גוי פאלט אן איז אויך דא אז סכנה [א האלד אפ] גרעסער ווי הולכי מדבריות, בענטשט מען עפעס גומל דערויף?
רבינו: ניין, מ'האט נאר געהייסן "ארבעה צריכים להודות". נו, אויב איז נאר די 'ארבעה' מתקנת הו"ל קענען מיר דאס נישט מעסען לויט ווי גרויס די סכנה איז.
א' הנבוכים: נו, זאל דער רבי אנוואנטשן אז ס'זאל נישט געשעהן קיין אזעלכע אומגליקן ל"ע.
דומ"ץ אנטווערפן: דאס אליין אז מ'רעדט דערפון העלפט אז מ'זאל נישט דארפן צוקומען דערצו.
רבינו: דער פעטער ז"ל טייטשט דאך (דברי יואל משפטים, תוריע) דעם פסוק (תהלים צד יב) "אשרי הגבר תיסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו", אז מ'זאל אפקומען אלע צרות און יסורים דורכדעם וואס מ'איז עוסק אין די הלכה "ומתורתך תלמדנו".
גאב"ד לאנדאן: דעם "ונשלמה פרים שפתינו" קען מען אויך נוצן אויף דעם, מ'איז יוצא מיט דעם.

יום ד' פרשת תצוה תשס"ח לפ"ק
ביקור בבית הגה"צ רבי ישראל היים הורוויץ שליט"א
אב"ד קהל ויואל משה דסאטמאר מאנסטשעסער
נכחו: הרה"ח ר' בעריש ווייס שליט"א ראה"ק דקהלתינו הק, והרה"ח ר' ישראל שטערן שליט"א
בן הגה"צ אב"ד נבעת שאול זצ"ל

ר' ישראל: עס איז דאס ערשטע מאל וואס דער רבי איז דא אין די שטאט?
רבינו: איך בין שוין געווען דא עטליכע מאל, ביים חנוכת ביהמ"ד, א הכנסת ס"ת.
ר' ישראל: ביים ראחוב'ער זיידן ז"ל [הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמאן זצ"ל בעל זבחי שלמה] איז דער רבי געווען אמאל אין לונאנא?
רבינו: ניין, מ'האט דאך געדארפט מאכן א ספעציעלע נסיעה אהין. כ'האב אים אוודאי געזעהן, ער איז דאך געווען אין בארא פארק ביי אייער שווער רבי מענדל'ן

(הגה"צ אב"ד ראחוב ב"ב שליט"א). כ'האב אים געזעהן ווען איך בין געווען אין ארץ ישראל אויך.
הרב דקהלתינו הק: ווען דער רבי האט איבערגעדורקט דעם ספר תולדות אדם (כשנת תשכ"ח) האט דאס דער רבי ארויפגעברענגט צום זיידן נאך פארן דרוק, און אים געוויזן דעם ספר.
ווען דער רבי דער ברך משה ז"ל איז געקומען קיין ארץ ישראל בשנת תשל"ח, איז ער געווען אויף א באווד ביים זיידן ז"ל. כ'געדענק דעם שמועס וואס איז געווען צווישן זיי.
דער רבי ז"ל האט געזאגט פארן זיידן אז מ'שפירט דא

קדושת ביהמ"ד – מ'איז דאך טאקע געזעסן אין ביהמ"ד ווייל מ'האט געדאוונט אין שטוב.

והראה הרב שליט"א על ביתו: דא איז אויך קדושת ביהמ"ד, ווייל דא איז דאך געווען דאס אלטע ביהמ"ד, ביז תשנ"ב האט מען דא געדאוונט.

רבינו: ביי יענע נסיעה בין איך נישט מיטגעפארן מיטן טאטן ז"ל קיין ארץ ישראל.

ר' ישראל: דאס מקום האט א טאפלמן יחוס, ווייל לויטן הייליגן בארדיטשבער רב וואס זאגט עתידין בתי כנסיות שבבבבל שיקבעו באר"י (מגילה כ"ט ע"א) אז אידישע הייזער וועלן מיטגיין קיין ארץ ישראל, וועט דאס צוויי מאל מיטגיין, יעדער האפט דאך אויף ביאת המשיח.

הרב דקהלתינו הק': רש"י זאגט דאך (אין מס' מגילה י"ז ע"ב) אז די ברכה פון "גואל ישראל" גייט ארויף אויף גלות און צרות, מ'רעדט נישט פון די גאולה שלימה אזוי ביי גאל ישראל.

א שאלה אויב דער בעל תפילה האט זיך טועה געווען ביי א תענית ציבור, ווען מ'זאגט עננו, פאר ער האט געענדיגט גואל ישראל, ער האט געזאגט כי קל גואל חזק אתה און גלייך עננו, און אזוי האט ער געענדיגט די שמונה עשרה, קומט אויס אז ער האט נישט געענדיגט ברכת גואל ישראל.

כ'האב פונקט געקלערט אז לויט רש"י וואס זאגט אז ביי גואל ישראל רעדט מען פון גלות וצרות, מ'ענדיגט דאך "העונה לעמו ישראל בעת צרה", אויב רעדט מען ווען פון די גאולה שלימה האט ער נישט דערמאנט די גאולה שלימה, אבער אויב מיינט דאס גלות פון צרות האט ער דאך מסיים געווען "העונה לעמו ישראל בעת צרה".

וכיבד את רבינו לברך על היין

בירך רבינו: לחיים לחיים, מ'זאל זיצן מיט הרחבת הדעת על התורה ועל העבודה און דינען דעם באשעפער, דער אייבערשטער זאל העלפן מיט נחת און שמחה און אלעס גוטן.

רבינו: פון וויפיל קינדער באשטייט דא די תלמוד תורה? **הרב ר' בעריש ווייס:** אריבער 200 קינדער בליעה"ר. ס'איז א נייע זאך, דער גאנצער ישוב דא איז דאך ניי (לאור התרחבות גבולי הקדושה בשנים האחרונות בליעה"ר).

ודברו אודות המוסדות הק' שמתרחבין בע"ה וכבר עומדים לפתוח פאראלעל קלאסען אצל הכיתות הנמוכות.

הרב דקהלתינו הק': באיכות איז דאס זייער א גוטער מוסד. דער רבי האט דאך פריער געשמועסט דאס ענין פון איכות וכמות.

ושאל רבינו על סדרי הלימוד בתלמוד תורה

הרב ר' בעריש ווייס: ווען מען האט געעפענט דאס ביהמ"ד מיט א צוואנציג יאר צוריק איז קוים געווען מנין אין ביהמ"ד, אכט אידן האט געציילט די קהילה, ווען מ'האט געעפענט דאס ביהמ"ד איז צוגעקומען נאך צוויי מענטשן.

הרב דקהלתינו הק': יעצט שבת איז געווארן 19 יאר (מהתמנתו לרב דקהלתינו הק').

ר' ישראל: דעמאלטס איז דאך געווען די הכתרה פונעם רב שליט"א, אין לאנדאן אין שטוב פון ר' יצחק. (הרב מטארטיקוב שליט"א)

הרב דקהלתינו הק': כ'האב געהערט אמאל פונעם רבי'ן שליט"א – אין סיגעטער קעמפ – אז דער עזי היים האט שטארק מקפיד געווען אויף דבר שטיבולו במשקה.

רבינו: ווען ער האט געוואלט זעהן אויף איינעם אויב ער איז א בר הכי, האט ער געקוקט צי ער איז נזהר אין דבר שטיבולו במשקה.

הרב דקהלתינו הק': דער מנן אברהם זאגט דאך (אוי"ח סי' קנח) יש להם על מי שיסמכו, נאר א מדקדק במעשיו איז זהיר דעריין.

וטעם רבינו מן הפירות

הרה"ג ר' אליעזר צבי שליט"א בנו של הרב: ווען דער רבי איז געווען אין ארץ ישראל פארנאנגענעם חודש אלול, האב איך געבעטן רשות צי איך מעג מיטפארן מיטן רבי'ן קיין ארץ ישראל, ווייל דער רבי האט דאך נישט מסכים געווען אז דער עולם זאל מיטפארן. האב איך געזאגט אז כ'זויל זיך דארט טרעפן מיט מיין טאטן שליט"א, האט מיר דער רבי געזאגט אז כ'זאל קומען צום טאטן קיין מאנטשעסטער נישט קיין ארץ ישראל, יעצט האט זיך צוגעפירט די געלעגענהייט צו קומען צום טאטן מיטן רבי'ן אינאיינעם.

הרב דקהלתינו הק': עושיין מצות חבילות חבילות. **רבינו:** יא, כ'האב נישט געוואלט אז דער עולם זאל מיטקומען קיין ארץ ישראל, די וועלט זאגט זוי קלענער דער עולם אלס גרעסער די שמחה...

ר' ישראל: קיין מאנטשעסטער איז מיטגעקומען מיטן רבי'ן א קלענערער עולם, ווי עס זענען מיטגעקומען קיין לאנדאן, לאמיר האפן אז עס וועט זיין גרעסער די שמחה.

ר' בעריש: דער עולם איז נאר קלענער בכמות נישט באיכות...

הרב דקהלתינו הקי: פון רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע איז שוין דא א בריוו קיין מאנטשעסטער, מאנטשעסטער איז שוין אן אלטע שטאט.

רבינו: אין שו"ת מהרש"ם איז אויך דא א תשובה וואס ער האט געשריבן קיין מאנטשעסטער. לאנדאן איז גאר אן אלטע שטאט.

ר' בעריש: דער אבן עזרא איז דאך געווען אין לאנדאן.

רבינו: אויך איינער פון די בעלי תוספות האט געוואוינט אין לאנדאן.

א' הנוכחים: די ערשטע געמיילטע שחיטה איז געווען דא אין מאנטשעסטער, דער דר. אדלער איז געווען דער משיף ראביי אין ענגלאנד מיט 80-90 יאר צוריק, ער האט גע'אסר'ט אונזער שחיטה, עס האבן אונטערגעשריבן דער הפי'ן היים, ר' היים עוזר, אז מ'זאל קויפן נאר אין אונזערע געשעפטן, ס'איז געשטאנען אויף אידישע אותיות 'סימאמיל', מ'האט געזאגט אז דאס איז געווען די ערשטע טיילונג.

ר' ישראל: די ערשטע טיילונג האט געמאכט שרה אמנו (באמרה גרש את האמה הזאת ואת בנה כי לא ירש עם בני עם יצחק).

ונפרדו לשלום

יום ד' פרשת כי תשא תשס"ח לפ"ק

ביקור בבית הגה"צ רבי ישראל דוב מרדכי ווארפמאן שליט"א

דומ"ץ במאנטשעסטער יע"א

זייער גוט די וואס פירן זיך צו לייגן די מוזהה אין זילבערנע האלטערס וכדומה.

עס איז דא א מנהג וואס פירן זיך אז די ציצית זאלן אלע זיין די זעלבע גרויס, צו שניידן די ציצית איז א שטיקל פראבלעם די וואס ווילן האבן גוטע ציצית, און שניידן מיט די ציין ארבעט שוין נישט, איך בין געווען אמאל אין שווייץ האב איך געזעהן אז ס'איז דא דארט אסאך נחשת, האב איך געבעטן אז מ'זאל מיר מאכן א מעסער פון נחשת, און מילא לפי זה קען מען שניידן די ציצית מיט א סכין של נחשת.

די זעלבע זאך איז ביי ברכת המזון אויך, ס'שטייט דאך אז ס'זאל נישט זיין קיין מעסער אויפן טיש, עס ווענדט זיך טאקע לויט וועלכן טעם, אבער לויטן טעם פון 'ברזל' קומט אויס אז ביי א זילבערנע מעסער דארף מען נישט אזוי מקפיד זיין.

ופלפל רבינו בדין סכין של ברזל לפי הטעמים דאין להניחם על השולחן בשעת ברכת המזון.

דומ"ץ מאנטשעסטער: כ'האב יעצט געהאט אן ענין, מ'האט באשטעלט תפילין דרבינו תם פאר א התן, האבן זיי געבעטן אז זיי ווילן האבן די רצועות זאלן זיין שווארץ אויף ביידע זייטן. וואס איז דאס ענין דערפון?

רבינו: איך האב קיינמאל נישט געהערט אז עס זאל זיין א ענין, ס'איז א נייע זאך.

דומ"ץ מאנטשעסטער: איך האב געזאגט אז פון די גמרא איז משמע פונקט פארקערט ווייל ס'איז דאך דא א

דומ"ץ מאנטשעסטער: די גמרא זאגט אין בבא בתרא (דף ק"ל) אז ביי א מעשה רב איז נישט גענוג אז מ'זעהט מיט די אויגן, נאר מ'דארף איבערפרעגן דעם רבי'ן צי ער האט טאקע אזוי געמיינט. איך האב געזעהן היינט ביים דאווענען ווען דער רבי האט אנגעטון די תפילין אז דער רבי האט נישט אראפגעשלעפט די הערמל פון העמד ביז ווען ער האט אנגעטון דעם של ראש. איך פיר זיך טאקע אזוי, אבער מענטשן זאגן אז ס'איז א חומרא.

רבינו: פארוואס זאל מען דאס צודעקן פריער, פארן של ראש, ס'פעלט דאך נישט אויס. איז פארוואס דארף מען מפסיק זיין דערמיט (עי' או"ח סי' כה ס"ח ובנו"כ שם).

דומ"ץ מאנטשעסטער: ס'איז דא וואס זאגן אז ווייל ס'איז א חלק פון תפילין לייגן איז דאס נישט קיין הפסק.

איך האב געזעהן אין דעת קדושים ער ברענגט אז מ'האט נישט געלייגט די פושקע וואס האלט די מוזהה פון אייזן, שרייבט ער "שמעתי מא' ששמעו מהבעל שם", אז מ'האט נישט געמאכט קיין מוזהה האלטער פון אייזן, שרייבט ער "והיה לי ספק אם כל המתכת" אדער נאר ברזל, און מסתמא האט יענער נישט גוט צוגעהערט, באמת לעצטע וואך אין די סדרה זעהט מען דאך אז די גאנצע זאך איז וועגן "למען יאריכון ימך", איז דאך אזוי ווי מזבח, און ביים מזבח האט מען מצפה געווען מיט נחשת.

באמת דער מלבי"ם ברענגט דאס אז לא תניף עליה ברזל' איז נאר געזאגט געווארן אויף ברזל דוקא, אויב אזוי איז

ובירך רבינו: לחיים לחיים, דער אייבערשטער זאל העלפן מיזאל קענען זיצן מיט הרהבת הדעת און עוסק זיין על התורה ועל העבודה מיט אלעס גוטן.

דומ"ץ מאנטשעסטער: היינט איז די יארצייט פון רבי יהודה החסיד. די צוואה פון רבי יהודה החסיד איז נאר אויף די אייניקלעך, צי עס איז יעדן מחייה?

רבינו: ס'איז א ספק צו ער האט געמיינט דוקא לזרעו צו פאר יעדן (עי' בנודע ביהודה מהדו"ת אה"ע סי' עט שכתב שלא נאמר רק לזרעו, אמנם מרן הדברי חיים (היא אה"ע סי' ה') חלק עליו וכתב שהוא ספק אם נתכון רק לזרעו, ובכ"מ שההלכה רופפת בידך הלך אחר המנהג, עיי"ש).

א' הנוכחים: דער רבי ז"ל האט געזאגט אויף זיך אז ער איז אן אייניקל, און ער האט מער מקפיד געווען אויף צוואות ר' יהודה החסיד, וועגן א מקוה אין שטוב.

רבינו: איבער די נעמען האט מען די מערסטע מקפיד געווען אויף 'כלה וחמותה' זאלן נישט האבן די זעלבע נאמען (כן כתב הדברי חיים אה"ע שם שהקפידו יותר בזה שיש לזה מקור גם בקבלה, וכן כתב הצמח צדק (אה"ע סימן קמג) בשם התניא ז"ל). אבער אויף אנדערע זאכן האט מען נישט אזוי מקפיד געווען, נישט צו געבן א נאמען שמואל, יהודא (שכן כתב בצאות ריה"ח שלא יתנו שמות אלו), אדער אז צוויי ברודער זאלן נישט וואוינען אין איין הויז.

דומ"ץ מאנטשעסטער: דער חתם סופר בזיווג ראשון איז געווען אן איידעם ביי א איד וואס האט אויך געהייסן ר' משה.

רבינו: דער חתם סופר האט געזאגט פאר זיין תלמיד דער מהר"ם שיק, אז ער וויל אים נעמען פאר אן איידעם. האט זיך דער מהר"ם שיק אנגערופן "איך היים דאך משה?".

שפעטער האט ער זיך געכאפט אז דער רבי האט דאס אנגעטראגן, ער האט דאך דאס אויך געוואוסט. איז ער צוריק געגאנגען צום חתם סופר, ווילענדיג צוריק ציעהן זיינע ווערטער. אבער דער חת"ס האט דאס שוין נישט מקבל געווען ווייל ער האט דאס ארויסגעזאגט פון מויל.

אבער דער חתם סופר האט געהאט אזא הוה אמינא, ער האט אים געוואלט נעמען פאר אן איידעם.

דער דברי חיים אין די תשובות (שם) שרייבט אז מ'איז נאר מקפיד אויף כלה וחמותה, אויך פון ייטב לב אין אבני צדק קוקט אויס אזוי (עיי"ש כמה תשובות בענין זה, אה"ע סי' ד, סי' יא, יב, וע"ע שם בשאר עניני צואת ריה"ח יו"ד סי' מו, קמב, עיי"ש).

הלכה אויב ס'איז 'נתהפך הרצועה', מילא מ'מאכט שווארץ אויף די זייט, אבער אויף די פארקערטע זייט?! ס'קען זיין אז ס'מאכט נאך ארגער ווייל אויב לייגט מען צופיל פון די פארב קען דאס זיין א הציצה.

אויסער דעם אל תימוש תורת אמך איז אויך עפעס.

רבינו: דאס הייסט נישט לכאורה 'אל תימוש'. אבער כ'זוייס נישט קיין מקור דערצו אז מען זאל זיך פירן אזוי למעשה.

ס'איז א נייע זאך. (עי' אות חיים ושלום סי' לג סק"ב דאך שכתב בשע"כ (ענין תפילין סוף דרוש ד') שיהיו הרצועות שהורות גם מבפנים, לא ראינו ולא שמענו מעולם מי שנהג בן כדברי השע"כ, ואין להנהיג הדרשות, עיי"ש).

דומ"ץ מאנטשעסטער: כ'הער זאגן אז ס'איז עפ"י קבלה, אבער קבלה קען איך נישט, דער חתם סופר האט געזאגט "אין לי עסק בנסתרות", מ'האט אבער געזעהן אז ער האט יא געקענט, איך קען דאס זאגן, און מ'זוייסט אז איך קען מאקע נישט.

רבינו: א חידוש, אזוי קומען היינט אלע רצועות?

אחד הנוכחים: נישט אלע, ס'זענען דא וואס זענען מקפיד דערויף, אבער די רצועות זענען טייערער.

דומ"ץ מאנטשעסטער: איך מוין אז עס איז ביליגער ווייל זיי מאכן עס פון א שוואכערע קוואליטעט, און די רצועות האלט זיך בעסער ווען עס איז געפארבט פון ביידע זייטן. ווייל געווענליך אויב עס מאכט זיך א גרויסער שפאלט אין די רצועות קען עס זיין א שאלה צי עס איז פסול, ס'איז אזוי ווי א אות, אבער ווען זיי פארבן אויך פון אונטן גייט אריבער די פארב די גאנצע דיקקייט, און עס בלייבט שווארץ.

איך מוין אז דאס איז א פאפעריי, מ'קען נעמען א שוואכערע לעדער, און עס בלייבט שווארץ.

איך הער אז די עלטערע סופרים אין ירושלים זענען זייער דערקעגן, הרה"ח ר' מנחם דאוידאוויטש שליט"א שרייט זייער דערקעגן.

רבינו: ווער זענען די וואס ברענגען דאס אריין?

דומ"ץ מאנטשעסטער: ס'איז דאך אלס דא די מחדשים.

רבינו: דארף מען וויסן צי זיי בעטן נישט טייערער, ווייל אויב איז עס ביליגער איז מסתבר אזוי צו זאגן.

וטעם רבינו מן המזינות ומן היין

בעזה"ש"ת

הזמנה של מצוה

לכל נשי קהילתינו וידידותיי החשובות שתחי'
הנכן מוזמנות להשתתף

בשמחת הבר מצוה

של בנינו היקר והחשוב ני"ו

שתיערך אי"ה

בקידושא רבא

ביום השבת קודש פר' קרח תשס"ח לפ"ק

בהיכל הישיבה קטנה

שבבנין בית מדרשינו המפואר בזכרון מאיר

רח' הלפרין 12

משעה 11:00

ואי"ה ביום שמחתכם ישמח לבנו גם אנו

הרבנית ר. מייזליש

דברות קורח

מב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

שיעור פרקי אבות שב"ק פרשת שלח תשס"ח לפ"ק בויליאמסבורג יע"א

דייקא, למען להתודע ולהגלות כי הצדיק פעל זאת בתפלתו שבפה, למען ידעו דורות הבאים לבוא לעמוד בתפלה על אותו דבר אם יצטרכו אליו, ויבטחו בה להושע בתפלתן של צדיקים הקודמים. וזה שאמר הכתוב טרם יקראו ואני אענה, אך עוד, ר"ל להושע בזה עוד לעתיד, על כן הם מדברים בפה, ואני אשמע, מה שאין כן במחשבה לבד לא היה נודע לדורות אם היה הישועה על ידי תפלתן של צדיקים, עכ"ד.

ומעתה י"ל כי הגם שרוב המנונא לעצמו היה פטור מן התפלה מחמת שהיתה תורתו אומנתו, עם כל זה האריך בצלותא, כדי שבתפלתו יפתח צינור לדורות הבאים שיוושעו על ידי תפלתו.

והנה כדבר הזה י"ל במה שאנו מתפללין בכל יום בברכות השחר, שתצילנו מאדם רע מיצר רע, דאף שהוא דבר התלוי בבחירת בני אדם, כבר ביאר מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל (פ' לך עמוד רפו) דגם ענין התלוי בבחירה יועיל התפלה על סייעתא דשמיא, עי"ש. אך לכאורה הרי אנו מצד עצמינו אין אנו ראויים שיתקבלו תפלתינו על זה, ואנו סמוכים בזה על תפלת אבותינו שגם הם התפללו על זה, והם זכו שנתקבלו תפלתם ברחמים, ועל כן פתחו בזה צינור לדורות הבאים שגם תפלתנו יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

ובזה י"ל כי כוננת התנא לעורר אלו אשר תורתם אומנתם והם פטורין מן התפלה, עם כל זה הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, ואף שבעצמו הוא

רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, וכשאתה מתפלל אל תעשה תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ב"ה וכו' ואל תהי רשע בפני עצמך. ונראה בהקדם לפרש הא דאיתא במס' שבת (דף י.) רבא חזיה לרב המנונא דקא מאריך בצלותא, אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, עי"ש. ומשמע דהיה אסור להפסיק לתפלה, והיינו מחמת שהיתה תורתו אומנתו דאסור להפסיק לתפלה כמבואר בגמרא (שבת יא.), דאי לאו הכי לא היה רבא קורא לו תגר, (ועיין בתוס' שבת יא. ד"ה כגון אנו מפסיקין). ולפי זה צ"ע למה באמת הפסיק רב המנונא מתורה לתפלה.

ויל"פ על פי מה שכתב א"ז זללה"ה בייטב לב (פ' בשלח) אהא דאיתא במדרש (שמו"ר פכ"א ס"ג) עה"פ (שמות יד טו) מה תצעק אלי, הה"ד (ישעיה סה כד) והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע, אמר רבי אלעזר בן פדת הקב"ה עד שלא ידבר האדם הוא יודע מה בלבו לכך נאמר מה תצעק אלי. והקשה היפה תואר אם כן בטלת תפלת כל פה כי סגי בלב. אך ביאור הענין על פי מה שאמרו חז"ל (חולין ס:) הקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים, והטעם למען אשר על ידי תפלתן יוצמח ישועה לדורות הבאים, וכדאיתא בזוה"ק (תולדות דף קלז.) עשרין שנין אשתהי יצחק עם אתתיה ולא אולידת עד דצלי צלותיה, בגין דיתרבי ויתוסף רבות קודשא לכל מאן דאצטריך בצלותהון דצדיקיא. ומהאי טעמא מחויבים לבטא התפלה בשפתים

אחרים אשר באמת היו חייבים להתפלל שהם יתפללו. ולזה הזהיר התנא דמתניתין גם לאלו אשר תורתם אומנותם הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, למען אשר בתפלתם יעוררו אחרים שיתפללו לפני אדון כל.

*

עוד יתבאר המשנה הוי זהיר בקר"ש ובתפלה, בהקדם מה דאיתא בגמרא (ברכות לה:) תנו רבנן, ואספת דגנג (דברים יא יד) מה תלמוד לומר לפי שנאמר (יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיד, יכול דברים ככתבן, תלמוד לומר ואספת דגנג הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי רבי ישמעאל, רבי שמעון בן יוחי אומר אפשר אדם חורש בשעת חרישה זורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה וזורה בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה, אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים וכו' ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי עצמן.

ונראה דרבי שמעון לשיטתיה אזיל, דאיתא בגמרא (שבת יא.) חברים שהיו עוסקים בתורה מפסיקים לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפלה, אמר רבי יוחנן לא שנו אלא כגון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו שתורתן אומנתן, אבל כגון אנו הואיל ומפסיקין תורתנו לאומנתנו, כל שכן שנפסיק לתפלה, עי"ש.

ובזה ביאר א"ז זללה"ה בעצי חיים (ח"ב פ' וישלח) הא דאיתא שם בגמרא (דף י.), רבא חזיה לרב המנונא דקא מאריך בצלותא, אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, עי"ש. ותמוה למה נקרא תפלה חיי שעה, והלא גם תפלה הוא מצות עשה בתורה. אך ביאור הענין, כי רק מי שמפסיק מתורתו לאומנתו, יש לו להפסיק מתורה כדי להתפלל, אבל

פטור, עם כל זה ירבה בתפלה מחמת שיוצמח מזה תועלת בעבור הדורות הבאים, וזה שאמר אל תעש תפלתך קבע, היינו על של עכשיו, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, בכדי שיפתח צינור השפעה לכל גם לדורות הבאים. ולזה הזהיר גם ואל תהי רשע בפני עצמך, והוא הוראה לפשוטי עם שבדורות האחרונים המתפללים שתצילנו מאדם רע מיצר רע, ואל תהי רשע בפני עצמך, היינו באם תתפלל בזכות עצמך אפשר שתהיה רשע ח"ו ולא תתקבל תפלתך לרצון, כי אם יהיה סמך לבו על תפלת הצדיקים הקודמים אשר בתפלתם פתחו צינור לדורות הבאים ועשו רחמים ותחנונים לפני המקום שנזכה להנצל מכל פגעין ומרעין בישין בגשמיות וברוחניות.

*

עוד יתבאר המשנה הוי זהיר בקר"ש ובתפלה, על פי מה דאיתא במס' שבת (דף י.) רבא חזיה לרב המנונא דקא מאריך בצלותא, אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, עי"ש. ומשמע דהיה אסור להפסיק לתפלה מחמת שהיתה תורתו אומנתו, וקשה מהו סברת רב המנונא.

ויתבאר על פי מה שפירש א"ז זללה"ה בתפלה למשה (מזמור קמה) את הכתוב תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד, כי באמת עיקר העבודה בלב, כדאיתא בגמרא (תענית ב.) איזהו עבודה שבלב זו תפילה, ולפי זה יקשה מדוע מתפללים בפה, והתירוץ למען ילמדו ממנו בני אדם שאין להם דעת להשיג מעצמם, ויתעוררו לעבודת ה' כמותו, וזה שאמר תהלת ה' ידבר פ"י, והמעם שלא יספיק להתפלל בלב, כדי שיברך כ"ל בשר שם קדשו, עכ"ד.

ומעתה י"ל דרב המנונא אף שהיה פטור מתפלה, עם כל זה היה מתפלל כדי שיתעוררו

מי שאינו מפסיק מתורה לאומנתו אין להפסיק לתפלה. וזה שאמרו בגמרא כיון דמאריך בצלותא, מזה מוכיח שמניח חיי עולם היינו שמפסיק מהתורה, ועוסק בחיי שעה ר"ל אומנתו, דאם לא כן היה אסור להפסיק מתורה לתפלה, והא דקאמר דמאריך בצלותא היינו שהאריך בתפלה תחלה, שהפסיק אפילו מתורה לתפלה, עכ"ד.

ולפי זה י"ל כי רבי שמעון שאמר בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים, ואין להפסיק לאומנות לעסוק בצרכי הפרנסה, על כן לשיטתיה אזיל וס"ל חברים שהיו עוסקים בתורה אין מפסיקין לתפלה, אמנם אנו קי"ל כרבי ישמעאל הנהג בהן מדת דרך ארץ, ולזה אמר רבי יוחנן אנו הואיל ומפסיקין תורתנו לאומנתנו כל שכן שנפסיק לתפלה.

ובכן י"ל כי רבי שמעון מאריה דמתניתין, הוא ס"ל כהלכתא דקי"ל כרבי ישמעאל הנהג בהן מדת דרך ארץ, ולזה אמר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, שיפסיקו מתורה הן לקריאת שמע והן לתפלה, וכדאמר רבי יוחנן אנו הואיל ומפסיקין תורתנו לאומנתנו כל שכן שנפסיק לתפלה, ומשמיענו בזה דעל פי ההלכה צריכים להפסיק הן לתורה והן לתפלה.

*

הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. יל"פ הכוונה שזה רומז אהא דקי"ל (ברכות ד): כרבי יוחנן דבעינן קריאת שמע ואחר כך תפלה. והטעם בזה י"ל כי קבלת עול מלכות שמים ויחודו ית"ש בפסוקי קריאת שמע, הוא הקדמה ומבוא השער על תפלת שמונה עשרה.

ויתבאר הענין על פי מה שפירשו בספה"ק בפסוק (בראשית כו כב) הקול קול יעקב והידים ידי עשו, והיינו כי בזמן שליטת הדין ח"ו, אף שהקול

קול יעקב בתורה ותפלה, עם כל זה הידים ידי עשו ח"ו שמעכבין התפלה מלעלות, עכדה"ק. אך כתב בתפארת שלמה (פ' וישלח) עיקר התקנה להכניע שר של עשו הוא על ידי קריאת שמע, וזהו הרמז בדברי רש"י ל"פ וישלח) וישלח יעקב מלאכים, ופירש"י מלאכים ממו"ש, ראשי תיבות מ'קבלת מ'לכות ש'מים, היינו המלאכים היוצאים מכוונת קריאת שמע, כי הוא העיקר להכניע שר של עשו, עכדה"ק. ובזה פי' אבא מארי זללה"ה בברך משה (פ' וישלח עמוד ר"י) הכתוב וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה, פירש"י עשו לבדו, וארבע מאות איש שהלכו עמו נשטמו מאצלו אח"ד אח"ד. והכוונה בזה שהארבע מאות איש שהיו עם עשו, הכניעם יעקב אבינו בכח קריאת שמע שלו, באמרו בכל יום תמיד פעמיים באהבה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אח"ד, עכ"ד.

ובזה יובן הטעם מה שצריכים להקדים קריאת שמע לתפלה, כי על ידי קריאת שמע זוכים להכניע כחו של עשו הרשע, ועל ידי זה יכולים אחר כך להתפלל לפני ה', ותקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל לרחמים ולרצון.

*

עוד יתבאר הענין דבעינן קר"ש תחלה ואחר כך תפלה, דהנה בתפלת י"ח אנו מתפללים סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכינו כי פשענו, ויל"ד על בקשתנו מחל לנו מלכינו, הלא אמרו חז"ל (סנהדרין יט:) מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול.

אכן כתב א"ז זללה"ה בישמח משה (פ' האזינו) דטעמא דמילתא דמלך בשר ודם אינו יכול למחול, כי אין המלכות שלו, דאין מלכותו מלכות עולם, ומאן דפגים בכבוד המלוכה הוא פוגם בכבוד כל המלכים שהיו ושיהיו, ולכך אינו ביד זה שהוא עתה למחול. אבל השי"ת שמלכותו עולם ושלטנות דור

נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. ולכאורה איך קאמר ברצונו נטלה מהם, וכי דינא כך אם נתן מתנה לחבירו שיכול לחזור וליטלה, ותירץ בכסף נבחר (פ' בהר) שהקב"ה נקרא מלך, וקי"ל (סנהדרין כ:): כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו, וכתוב בפרשת מלך (שמואל-א ח יד) שדויתכם יקח ונתן לעבדיו, עכ"ד. ולפי זה כתב ביושב אהלים (פ' בהר) כי על ידי שאנחנו עבדיו שאנו עוסקים במלאכתו מלאכת שמים בתורה ובמצות, אם כן מן הדין יכול ליקח וליתן לעבדיו, ושפיר הותר לנו להנות מטוב עולם הזה, עכ"ד.

והנה כתבו בתוס' (סנהדרין שם ד"ה מלך) דדין זה שדויתכם יקח ונתן לעבדיו, אינו אלא כשהוא מלך אחד על כל ישראל. ולפי זה דוקא אם בני ישראל מאמינים באחדות הבורא ית"ש, אז הם ראויים להנות מטוב עולם הזה, מדין שהם עבדי המלך יחיד ית"ש ומן הדין יכול ליקח וליתן לעבדיו.

ובכן י"ל שלטעם זה אנו מקדימין בקר"ש שהוא אחדותו ית"ש, להורות דהקב"ה הוא מלך יחיד ושפיר יכול ליקח וליתן לעבדיו, ואח"כ מתפללים שמונה עשרה לבקש שיברך שנתינו כשנים הטובות לברכה.

*

עוד נראה בטעם דבעינן קריאת שמע תחלה ואחר כך תפלה, דהנה אנו מתפללים תקע בשופר גדול לחירותינו, והנה כתב בפרשת דרכים (דרוש כה) אהא דאיתא בגמרא (סנהדרין קה). באו עשרה בני אדם וישבו לפניו (ישעיה הנביא) אמר להן חזרו בתשובה, אמרו לו עבד שמכרו רבו ואשה שגרשה בעלה כלום יש לזה על זה כלום, עי"ש. הרי שבעת ההוא עלה על דעתם של בני ישראל שאין להם עוד תקנה ובקשו לפרוק עול מלכות שמים, והטעם שעלה בדעתם של ישראל שאין להם עוד תקנה

ודור, המלכות שלו הוא, לכך יכול למחול. וזה שאומרים אבינו מלכינו חטאנו לפניך, וכוונתינו בהוידוי לבקש מחילה, והנה אם קראנו לו יתברך מלכינו איך ימחול, והלא מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, לזה נסמך לו אבינו מלכינו אין לנו מלך אל"א את"ה לעולם ולעולמי עולמים, ועל כן נוכל לבקש על המחילה, עכ"ד.

וזה שאמר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, דבעינן קריאת שמע תחלה ואחר כך תפלה, כי על ידי שמקדימין לקרות את שמע שהוא קבלת יחודו ואחדותו ית"ש, אם כן שפיר יכול הקב"ה למחול, כי הוא אחד ואין שני, והמלכות שלו הוא, ושפיר יכולים לבקש אח"כ מחל לנו מלכינו כי פשענו, כי המלכות שלו הוא ויכול למחול על כבודו.

*

עוד י"ל בטעם דבעינן קריאת שמע תחלה ואחר כך תפלה, דהנה אנו מתפללים בתפלה ברך עלינו וכו' ושבענו מטובה, ולכאורה קשה איך נוכל לבקש על זה, מהא דאמרו חז"ל (תנדב"א זוטא פ"ט) שיעקב ועשו חלקו בשני עולמות, יעקב נטל עולם הבא ועשו נטל עולם הזה. ונמצא שכל העולם הזה גזל הוא בידנו מחלקו של עשו, ואיך מתפללים על זה.

אך ביאור הענין על פי מה שהקשה בשל"ה הקדוש (פ' בראשית) על מה שכתב רש"י"ל (ר"פ בראשית) אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה הוא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו

דשכינה עמו, ופירש"י ואין צריך למלאכי השרת. ומשמע מדברי הגמרא דאיניש אחרינא צריך שמלאכי השרת יכניסו תפלתו. וזוה כתב א"ז זללה"ה בעצי חיים (פ' מקץ) לפרש הכתוב ויוסף הורד מצרימה וגו' ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח, דהנה כתבו המפרשים (ליקוטי תורה תהלים פד) מה שאומרים בהגדה אני ולא מלאך, לפי שארץ מצרים מקום טומאה ביותר, ויש לפחוד אם היה שולח לשם מלאך היה יכול ח"ו להתפגם, לכן אני ולא מלאך, עכ"ד. וזהו ביאור הכתוב ויוסף הורד מצרימה, מקום טומאה שהיה מלאה גלולים ולא היה יכול מלאך ליכנס שמה, ועם כל זה ויהי איש מצליח בתפלתו, והטעם כי ויהי ה' את יוסף, שהיה שכינה עמו ולא היה צריך למלאכי השרת שיכניסו תפלתו, עכ"ד.

והנה איתא בזוה"ק (תרומה דף קס:) בשעתא דאתי בר נש לקבלא עליה עול מלכות שמים כדין שכינתא אתיא ושריא על רישיה, עי"ש. ולפי זה על ידי קריאת שמע זוכה להשראת השכינה ואין צריך למלאכי השרת, ולזה צריך להקדים קריאת שמע תחילה שהוא קבלת על מלכות שמים, כדי שיוזכה בזה להשראת השכינה, ואחר כך יוכל להתפלל ויתקבלו תפלותיו לרחמים, שאינו צריך למלאכי השרת שיכניסו תפלתו.

*

או יבואר הענין שמקדימין קריאת שמע לתפלה, על פי מה שכתב א"ז זללה"ה בישמח משה (פ' אמור) להעיר על מה שאנו משבחין ומפארין שמו יתברך בפיוטין וקילוסין, דלכאורה אין זה שבח, אדרבה גנאי הוא לו, דקשה וכי סיימתינהו כולהו שבחיה, וכמבואר בגמרא (ברכות לג:) משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי

ובקשו לפרוק עול, היה לפי שהיו סבורים שיש להם דין עבדים למקום, ומשום הכי אמרו עבד שמכרו רבו כלום יש לזה על זה כלום, אך אם ישראל נקראו בנים למקום נתבטלה סברא זו לגמרי, דמי שהוא בן לא יצויר שלא יהיה בן, דבשלמא עבד על ידי שימכרנו לאחר יצא מתחת שעבוד הראשון, אך הבן לא יצויר בשום אופן שלא יהיה בן, עכ"ד.

והנה כתב בנועם מגדים (פ' האזינו) טעם על קריאת שם בנים לישראל והעמים עבדים, מהיות כי יש הפרש בין אב לאדון, כי העבד יש שיש לו אדון אחד, ויש שמשועבד לשני אדונים או יותר, מה שאין כן אב לא יצויר רק אב אחד לאדם, והנה אנחנו שעובדים לאלהינו לבדו בלי שיתוף לכך יקרא שמו עלינו אב, שהאב הוא רק אב יחידי לבן, ולא כן העמים שעובדים בשיתוף לא יכוון אצלם תואר אב לה' צבאות רק אדון, לזה יקראו עבדים ואנחנו בנים, עכ"ד.

ומעתה י"ל דלטעם זה מקדימין קריאת שמע, ואומרים שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, להורות שבני ישראל עובדים לאלוה אחד, ומכח זה אנחנו נקראים בנים למקום ית"ש, ועל כן נוכל אחר כך להתפלל תקע בשופר גדול לחירותינו, כי מאחר שאנחנו בנים למקום ודאי יש לנו תקנה, ואין חילוק באיזה מצב אנו נמצאים, כיון שהבן לא יצויר בשום אופן שלא יהיה בן, ואבינו אב הרחמן ית"ש ודאי עתיד לרחם עלינו ולהוציאנו מאפילה לאורה משעבוד לגאולה.

*

או יאמר בטעם שצריך להקדים קריאת שמע לתפלה. על פי מה דאיתא בגמרא (שבת יב:) אל יתפלל אדם בלשון ארמית מפני שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי, ופריך מהא דאמר רבי אליעזר רחמנא יפקדך לשלום, ומשני שאני חולה

הוא לו, עי"ש. ותירץ על פי המדרש (ב"ר פל"ב ס"ג) שבחו של מי שאמר והיה העולם מקצתו אומרים בפניו, עי"ש. הרי כי כך הוא מדין מדת דרך ארץ שלא לומר בפניו אלא מקצת שבחו. וכיון שלא שייך אצל הקב"ה שלא בפניו דמלא כל הארץ כבודו, מותר לומר שבחין וקילוסין לפני ה', דממדת דרך ארץ אין אומרים בפניו רק מקצת שבחו, עכ"ד.

והנה אמרו חז"ל (ברכות לב.) דרש רבי שמלאי לעולם יסדר אדם שבחו של הקב"ה ואחר כך יתפלל. ולפי זה איך יעמוד האדם להתפלל מאחר שהוא צריך לסדר מקודם שבחו של מקום, והא שייך לומר סיימתיהו, אך כיון דמלא כל הארץ כבודו ית"ש אין חשש בזה, כי כן הוא ממדת דרך ארץ לומר מקצת שבחו בפניו. ובכן בעת שהאדם עומד להתפלל לפני קונו, ומקדים לסדר שבחו של מקום בפסוקי דזמרה וברכת יוצר אור, ואחר כך רוצה להתפלל תפלת י"ח, בכדי שלא יקשה האידך היה יכול להרבות בשבחין וקילוסין, וכי סיימתיהו לכולהו שבחיה דמרא עלמא, לזה מקדים לומר קריאת שמע קודם שמונה עשרה, ומקבל עליו יחודו ית"ש שמלא כל הארץ כבודו, ומבואר בזוה"ק (תרומה דף קס:) שעל ידי קר"ש זוכין להשראת השכינה, אם כן הוי בפניו, וזהו מדת דרך ארץ שיאמר בפניו רק מקצת שבחו, ושפיר היה יכול להרבות בשבחין וקילוסין ופסוקי דזמרה ואחר כך להתפלל.

*

או יאמר בטעם שמקדימין קריאת שמע לתפלה, דהנה מבואר בספרי קודש כי עד שלא שב האדם בתשובה שלימה אין תפילותיו מתקבלות, וכדאיתא בזוהר הקדוש (ויחי דף רכח:) מאן דאית ביה חובא ובעי למבעי רחמי עלוי, יכוין אנפוי ורעיונוי לאתקנא גרמיה מההוא חובא ולבתר יבעי

צלותא, עי"ש. והתשובה המסוגלת לכפר על כל העוונות, ביאר א"י זללה"ה בייטב פנים (שוב אשיב אות יד) על פי מה דאיתא בזוה"ק (במדבר דף קכא.) אית חובין דלא מתכפרין עד דאתפטר בר נש מעלמא, והאי יהיב גרמיה למותא ומסיר נפשיה כמאן דאתפטר מעלמא, ותיקונא דא בעי כוונה דליבא, וכדין קוב"ה מרחם עליה ומכפר חוביה, עכדה"ק. ומזה הוציאו בספרן של צדיקים (דרך פקודין בהקדמה) שאם יקבל האדם עליו למסור גופו ונפשו ומאודו על קדושת שמו, כמצווה עלינו בתורתו הקדושה (דברים ו ה) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך, על זה נאמר (תהלים מד כג) כי עליך הורגנו כל היום בקבלת מסירות נפש בקריאת שמע, וכאלו מת ואתפטר מהעולם על קדושת שמו ית', ובזה נעשה כקטן שנולד זך ונקי, עכ"ד. ולזה קודם שהאדם עומד להתפלל ולבקש רחמים, צריך לקבל עליו עול מלכות שמים תחלה בקריאת שמע, ויכוין למסור נפשו לה' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו, ובזה יתכפרו לו כל עוונותיו, ויתקבלו תפלותיו לרחמים ולרצון.

*

ואל תהי רשע בפני עצמך, י"ל על פי מה שאמר כ"ק מרן דו"ז זללה"ה בדרשה לפני ימות הקיץ (פ' בלק שנת תשט"ז לפ"ק) וזל"ק: **מען פארט אוועק פון די חברותא, מען פארט אוועק פון ביהמ"ד און פון די סביבה, אבער פון הייליגן באשעפער פארט מען נישט אוועק**, עכדה"ק.

ויל"פ שעל כוונה זו הזהיר התנא, ואל תהי רשע בפני עצמך, כלומר שגם בהיותך בפני עצמך, יושב לבדך במקום אין רואה, אל תהי רשע, כי אם תתנהג באופן הישר והרצוי בעיני אלקים, ולעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי.

וכתב א"ז זללה"ה בייטב לב (פ' שמיני) על המדרש (ויק"ר פי"א ס"ג) ויהי בנסוע הארון ספר חד, מן ויהי בנסוע עד ובנוחה ספר חד. הכוונה בזה לרמוז, כי בשבתו בביתו עד ויהי בנסוע ספר חד, ויהי בנסוע ספר חד מיוחד, כלומר הנהגה מיוחדת על פי ספר התורה לא כמו בביתו, כי בביתו נקל ללמוד ולהתפלל בכוונה ובכל עת שירצה, לא כן בדרך שהוא מוטרד, וכמו כן ובנוחה באיזה מקום באמצע מהלכו הנהגה מיוחדת, שיהיה כוונתו זכה ורצויה בכל דרכיו ובכל מעשיו לשם ה' לבדו, עכ"ל. ולדרכינו יל"פ עד ובנוחה ספר חד, לרמוז על הזמן שהוא נוסע למנוחת נפשו, הוא ספר חד הנהגה מיוחדת בפני עצמו לא כמו בביתו.

הנה ימי הקיץ ממשמשיין ובאים, והכל כמנהג המדינה (בבא מציעא קג.), נוסעים למעונות הקיץ למנוחת הנפש, וצריך שיהיו דבריו הקדושים לנגד עינינו, "מען פארט אוועק פון דערדיים, מען פארט אוועק פון די חברותא, מען פארט אוועק פון די סביבה, אבער פונעם רבנו של עולם פארט מען נישט אוועק", כי מלא כל הארץ כבודו ית"ש, וצריכים להשגיח שלא לזלזל ח"ו בשום דבר ממה שנוהרים בזה בכל ימות השנה, הן בעניני כשרות, והן בעניני צניעות וכדומה. ובפרט יש לעורר אלו שהולכים לקנות בחנויות הגדולות יחד עם הבנים והבנות, שמקומות הללו מסוכנים מאד ברוחניות, ועלולים להכשל שם בראיות אסורות רח"ל, ואיזה חינוך הוא להם כאשר רואים שמקילים בענינים אלו בחדשי הקיץ.

גם יש לעורר על מה שנפוץ לאחרונה שנגרר מתאות אמעריקא, לבקש אמצעים להוסיף תאוה על תאוותו, כאשר הולכין על שפת הנהר משפחות שלימות הגדולים עם הקטנים וסועדים

שמה על צלי אש, אשר חוץ מן איסורים חמורים ח"ו אם נצלה על גחלים וכלים של נבילות וטריפות ממש ובליעות אסורות ח"ו, אמנם גם אם היא בתכלית הכשרות, אתמהה ואומר וכי אין לו תנור וכיריים בביתו עד שהוא צריך ללכת בחוץ ולאכול בשוק, ודאי אין זה כי אם מחוקות העכו"ם, לילך אחרי ההבל בנימוסי אמעריקא להרבות התאוה.

ואזכיר עובדא ששמעתי מפ"ק אאמו"ר זללה"ה, כי בעיר סיגוט היה מקום מיוחד שהיה נקרא "דאס פלאץ", ושם היה שוק העיר שנתקבצו כל הכפריים ומכרו פירות וסחורה וכדומה, וכמובן הקפיד ק"ז הייטב לב זללה"ה על תלמידיו שלא ילכו לשם, פעם אחת ראה ק"ז ז"ל דרך חלון ביתו כי בחור אחד מתלמידיו הישיבה בא משם, קרא לו הייטב לב ושאל אותו מהיכן הוא בא, הלה נתבייש והודה ואמר שבא ממקום ההוא, שאל לו מה עשה שם, אמר לו שקנה פירות "פלויען", שאל לו אם אכלוהו, ענה בחיוב, שאל לו הייטב לב בלש"ק "דארט אויפן פלאץ צווישן די פויערן און די גויטעס האסטו געמאכט א ברכה", ונתן לו סטירה על לחיו. לענינינו הנה לא אחשוד בזה את האנשים שהולכים לאכול על שפת הנהר שהם אוכלים חלילה בלא ברכה, אבל הכי במקום הזה שהוא תערוכות אנשים ונשים ובפרט בין גוים וגויות ראוי לברך את שם ה', אתמהה.

ק"ז הקדושת יום טוב זללה"ה אמר פע"א, כי בעת שקורין פרשת נשא, כבר יאחזמו רעד, ובני מעיו מסתובבין מפהד יום הדין הממשמש ובא. מורי ורבותי כבר אנו עומדים שני שבועות אחר פרשת נשא, ועלינו להשגיח בכל מעשינו

על ידי ה'אויספלוגע"ן ממוינים שונים, רק ידבר עמהם וישאל אותם על לימודם ועל תהלככם להשריש בלבם אהבת תורה ויראת שמים, וכן יקבע לו עת ללמוד עמהם, באשר יש לו זמן מיוחד הראוי להם יותר משאר ימות השנה.

*

עומדים אנו בפרשת שלח שנת תשס"ח לפ"ק, זה שלשים שנה מפרשת שלח שנת תשל"ח לפ"ק אשר בימים ההם אזר כ"ק מרן דו"ז זללה"ה כגבור חלציו במלחמת ה' בגבורים, וקרא את כל הציבור לאסיפה רבתי, בחדרת קודש נאספו כל הציבור ודרש בשארית כחותיו דבריו הקדושים מלהבות אש, אשר השפיע התרוממות גדול בכל הנאספים, באותה שעה ייסד וכונן המוסד קרן הצלה לחיזוק ולביסוס המוסדות הק' בארה"ק. זכר המעמד לא ימוש לעולם מנגד עיני הנוכחים. ולעת כזאת אשר נתגלה לעין כל כי דבר אחד מדבריו הק' לא נפל ארצה, כנראה היום בחוש המצב של המוסדות בממשלת הרשעה לגירותיהם של סדרי הלימודים. צריכים אנו לשנן ולמסור זאת לפני בנינו ובני בנינו רגשי הקודש מאז בימים ההם בזמן הזה, ולקבל על עצמינו לעשות כל מה שביכולתנו לבא בערת ה' בגיבורים ולחזק את כל המוסדות הק' ההולכים לאור תורתו, אשר הורה לנו בעניני אמונה ודעות וחינוך הטהור בארה"ק. והשי"ת יהא בעזרתנו על דבר כבוד שמו, שיעברו חדשי הקיץ בלי שום פגע ומכשול, וה' ישמור צאתינו ובואינו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם, ונוכה לביאת גואל צדק בב"א.

ודרכינו בזמנים הללו שיהיו משמשי כהונה לקראת יום הדין, ושלא לבטלם לריק ה'.

ואלו בני אדם שמשפחותיהם נוסעים מחוץ לעיר, והם נשארים לבדם בעיר על משך ימות השבוע, יש להם להזהר ביותר בכמה דברים. ראשית כל, הזמן הפנוי בלילה בלא טירדת המשפחה יש למלאות בלימוד התורה ויזהר עצמו מן הבטילה, וישגיח שלא יאחר זמן השכיבה, וכאשר שמעתי לפרש מאמרם השכמת בית המדרש שחרית וערבית, ולכאורה צ"ב התינח השכמה בשחרית זה מובן, אבל איזה ענין השכמה שייך בערבית, אך הענין שיהיה להקדים זמן שכיבתו בלילה בכדי שיוכל להשכים בבוקר, ונמצא שהשכמת שחרית תלוי בערבית. וזה יהיה לו סגולה ושמירה שלא ליפול בעצת היצה"ר ה"י.

ובהגיע סוף השבוע ונוסעים למקומות נופש מחוץ לעיר, יש להשיגח שלא לנסוע ביחידות, ומלבד שיש בזה מצוה של גמילות חסד, הוא שמירה גדולה בגשמיות וברוחניות. וגם על אם הדרך לא יבטל הזמן, יש כמה מיני טעיפ"ס, כל אחד יבחר לעצמו כמה שלבו חפץ, שיעורים כסדרן אם בגמרא או בחומש רש"י או אפילו בסיפורי צדיקים, ובאופן זה ימלא את הזמן בדברי תורה בלכתך בדרך.

וגם בשבתו עם משפחתו בימים הללו, ובפרט אם הולך להנפש על משך איזה שבועות, ימלא את הזמן בקביעות שיעורים לתורה וירחיב דעתו בחכמה, ובעיקר ישים עיונו בחינוך הבנים והבנות, להראות להם אותות אהבה וחיבה, ולא

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

הכּונו !!!

אנ"ש ידידים וחסידיים תושבי לאנדאן
התכוננו ביקרא דאורייתא

למאבית השנתית

לטובת כוללינו הק'
כולל עצי חיים ד'סאטמאר ב"ב
צדקת רבי מאיר בעל הנס

אשר בצל כנפיה יחסיון

קרוב למאה אברכים

ת"ח ומופלגים בתורה ויראה בעיר בני ברק יצ"ו

פרטים יבואו

CENTRAL INSTITUTIONS

OF SATMAR

KIRYAS JOEL - BNEI BRAK

מרכז המוסדות דרבינו יואל

מסאטמאר

קירית יואל - בני ברק

נתייסד ע"י מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע - בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ויברך אלוקים את יצח"ק

ברגשי כבוד והוקרה, נביע בזאת השורה, ברכת מזל טוב בשפה ברורה, להבחור היקר והמהולל, עושה ומעשה למען הפרט והכלל, ויזרע יצח"ק מאה שערים, בפעליו ובמעשיו חסדו הכבירים, לב טוב ומרבה להטיב לזולתו, ועשות חסד עם אחרים כל מגמתו, כשמו הטוב כן תהילתו,

ה"ה הבחור החתן והנעלה, מופלג בכל מידה ומעלה

כמר יצחק גרינפעלד הי"ו

עסקן נמרץ לטובת מוסדות יטב לב בארה"ק

לרגל שמחת נישואיו עב"ג הח' שיתחי' למזל טוב ובשעטו"מ

והנה כי כן יבורך, בשיד הלל ושבח, ידידינו האי גברא יקרא, עומד לימינינו תדירא, רודף צדקה וחסד חשיכה כאורה, שמו הטוב מהללים בשבח ובשירה,

מוזה"ר דוד לייב גרינפעלד הי"ו

תהי נא ברכותינו לראשכם עטרת, ששמחה זו היא עוד שמחות רבות גוררת, ותזכו להמשיך במעשי הצדקה והחסד לתפארת, וזכותם הגדול של מרן רביה"ק זי"ע מייסד מוסדותינו הקדושה, יעמוד לכם להתברך בכל ברכאן דנפישא, ותתברכו בזאת הברכה אשר "ברך משה" במידה מדובה וגדושה, עדי נזכה במהרה לביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רביה"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

החותמים למען שמם בהוקרה והערכה, אפירי התודה והכרכה

הנהלת מוסדות סאטמאר

בני ברק יצ"ו

הרה"ק עזר וישועה"ל "ברך משה" רהסודרי סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקודה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעזעכני"א

קרית יואל - בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מזל טוב לחברת ולבניית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל וחדוה עילאה משגרים אנו ברכת מזל טוב חמה ולבבית למורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א ולאביו כ"ק הגה"צ אב"ד דקהילתינו ב"פ שליט"א לחכנס בנו - נכדו הב' זאב ני"ץ לעול התורה והמצוות סעודת הבר מצוה תתקיים אי"ה במוצ"ש בבית מדרשינו בשיכון הבר מצוה לנשים תתקיים בקידושא רבא בהיכל הישיבה קטנה

הרב ר' יוסף בנימין וואזנער שליט"א

אב"ד קהל חסידים אלעד

ולחותנו הרב ר' מנחם מענדל האראוויטץ שליט"א

אב"ד ראחוב

לאירוסי בתו - נכדתו

הר"ר אלעזר טובי' שווארץ הי"ד

ולאביו הרה"ח ר' אשר לעמיל שווארץ שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' משה מילער שליט"א

להולדת בנו - נכדם

השלום זכר והוואך נאכט בבית חותנו רח' קדושת יו"ט 17

הכנסתו בכריתו של אאע"ה ביום שב"ק בבית מדרשינו בשיכון

הר"ר רפאל גרין הי"ד

ולאביו הרה"ח ר' אליעזר גרין שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' שמריהו גליק שליט"א

להולדת בתו - נכדתם

קול

"נפש חיה"
ע"ש הרבנית הצדיקה מרת ח' מייזליש ע"ה בת מרן רבינו משה זי"ע נלב"ע ח' שבט תשנ"ג
☆☆☆

קול

"חסדי מנחם משה"
ע"ש ר' מנחם משה גאנץ זי"ע ב"ר דוב זי"ע נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆☆☆

קול

"תהלה לדוד"
ע"ש ר' משה דוד מעלער זי"ע ב"ר יחזקאל משולם זי"ע נלב"ע י"א תשרי תשמ"ח
☆☆☆

קול

"אב"ן ישראל"
ע"ש ר' אברהם נתן בערנאט זי"ע ב"ר ישראל זי"ע נלב"ע מ"ו חשוון תשל"ז
☆☆☆

קול

"ציון לנפש חיה"
ע"ש ר' בן ציון בנעט זי"ע ב"ר ישראל צבי זי"ע נלב"ע מ' שבט תשנ"ג וזוגתו מרת חיה ע"ה ב"ר יהושע זי"ע נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆☆☆

קול

"חסדי בא"ר"
ע"ש ר' אלכסנדר בנעט זי"ע ב"ר עזרא זי"ע נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ז וזוג' מרת רייזל ע"ה ב"ר אפרים זי"ע שמעון נלב"ע ה' סבת תשנ"א
☆☆☆

קול

"ממכון שבתו השניח"

קול
"חסדי שלמה זלמן"
ע"ש ר' שלמה זלמן זי"ע בן ר' מרדכי וורצבערגער זי"ע נלב"ע ה' כסלו תשכ"ב
☆☆☆

קול

"חסדי ישראל יעקב"
ע"ש ר' ישראל יעקב אייזנבערגער זי"ע נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ז ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם מענדל זי"ע ב' סיון תשנ"ה ואמו מרת דינה ע"ה ב"ר יעקב ישראל הא"ו זי"ע נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆☆☆

קול

"חסדי שמואל וחנה"
ע"ש ר' שמואל זאב לעווי זי"ע ב"ר יעקב דוב זי"ע נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח וזוג' מרת חנה ע"ה ב"ר חיים משה זי"ע נלב"ע י"ב חשוון תשל"ו
☆☆☆

קול

"אנשי חי"ל"
ע"ש ר' אביגדור פרידמאן זי"ע ב"ר נחמי' זי"ע נלב"ע ו' שבט תשנ"ג וזוג' מרת חנה לאה ע"ה ב"ר יעקב פרענקל מב"ח זי"ע נלב"ע ב' אלול תשמ"ג
☆☆☆

קול

"צב"א מרו"ם"
ע"ש ר' צבי אלימלך געלבמאן זי"ע ב"ר אברהם זי"ע נלב"ע ד' אלול תשנ"ט וזוג' מרת בריינדל ע"ה בת ר' מרדכי מנחם זי"ע נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

קול

"אפריון נמטי' לר' שמעון"
ע"ש ר' שמעון דאסקאל זי"ע בן ר' שניאור זלמן זי"ע נלב"ע ה' מנחם אב תשנ"ח
☆☆☆

קול

"זכרון חיים צבי"
ע"ש ר' חיים צבי שווארץ זי"ע ב"ר חזקי' איתמר טובי' זי"ע נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה